

בעזרת השם יתברך

ספר

עֲצֵרְתוֹ אֲמוּנָה

מכתבי חזקה, אמונה,
ועצות מעשיות לחיים,
תרגמו ממכתבים שנכתבו על ידי
ראש ישיבת תפארת התורה
ברסלב

285

תשפ"ז

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

050-411-6421

בית שמש (רמה ב')

רח' גדר הירדן 25
הכניסה מצד ימין בנינה
050-419-9751

בית שמש (רמה ד')

רח' נהדירעא 24
058-321-0705

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

אלעד

רח' הרב יוסף קארול 5
052-598-3029

קרית ברסלב

ליבערטי - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

ליקוטי מוהר"ן

39 Chestnut St,
Liberty, NY 12754

אשר בנחל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd
Liberty, NY 12754

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754

ירושלים

11 Jerusalem Ct
Liberty NY, 12754

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

1415 55th Street
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

34 Union Rd.
Spring Valley, NY 10977
845.445.9314

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

לשמיעת השיעורים הגפלאים
של ראש הישיבה שליט"א
חייגו:

קוץ ברסלב

079-704-0066

קוואל פון אמונה (לישין)

079-704-0069

עריכה - התחזוקה והתחזוקה לאור ע"י

מכון עצתו אמונה
maebreslev@gmail.com
www.BreslevCenter.com

דפוס ע"י

קרן הרפסה היכל הקודש
בני ברק
kerenadpasabneibrak@gmail.com

איש אמונות

- א..... המעסיק שלך לא רוצה שתחזיק סמראטפון.
- ב..... תעשו חשבון האם רמית אתכם.....
- ג..... תשפר את הסמארטפון לשכרי שכרים.....
- ד..... תעשו נחת רוח להוריקם.....
- ה..... להשאר עם טלפון פשוט וכשר.....
- ו..... לשמור על העינים, ולהזהר מלצנות.....
- ז..... תתחדש, ביחד עם העשבים והעלים.....
- ט..... הנסיונות הנוראים משמירת עינים.....
- י..... להחזיר את שלום הבית, יותר יפה מפעם.....
- יא..... לשלם על המטה באומן.....
- יב..... כשבאים לקרית ברסלב זה לא מסלק את הבעיות.....
- יג..... הפל הולך מדה כנגד מדה.....
- יד..... הקרוש ברוך הוא עושה הכל בחשבון.....
- טו..... להזהר מלשמוע גיגונים מזמרים חילונים.....
- טז..... ללמוד ולהתפלל ולעשות גמילות חסדים.....
- טז..... להרגיש את השם יתברך.....
- טז..... אחרי ההודאה, תמשיכו להודות.....
- יז..... שכל בחור יהיה שמש.....
- יח..... בשר ברסלב.....
- יח..... לודא שיש לילדים חברות טובה.....
- יט..... לעשות רשום שכל ההושבים יוכלו ללכת לבחירות.....
- כ..... לשמש את רבנו, בלי חשבונות אישיות.....
- כא..... לחזר ולומר אין ספר פעמים בסבלנות.....

- אני אוהב אותך, ואני לא מרחיק אותך כא
- היסוד להיות מלמד טוב הוא 'שמחה' כב
- להזהר שבכתי המדרשים יתנהגו באופן נכון כג
- להיות מורה בבית פינא, זו אחריות כד
- אין מקרה כה
- מנהל צריך לשאת אחריות על כל מה שסביב התלמוד תורה כו
- ראה לאכול אטריות כז
- תזרק את הטלפון המלךך כח
- עיקר התפללות שלך יהיו על להיות בשמחה כט

איש אמונות

המעסיק שלך לא רוצה שתחזיק סמראטפון

בעזרת ה' תברך - יום ג' פרשת בהר בחקותי, י"ח אייר, ל"ג בעומר, שנת ה'תשפ"ו
... נרו יאיר

המעסיק שלך אמר לי שהסמארטפון שלך בכלל לא קשור אליו, גם הוא לא אוהב את זה, הוא אמר לי שאדע שאתה יכול להצליח אצלו יפה בלי הטלפון. על פן אבקש ממך, תזרק את הסמארטפון, תשבר את זה לשברי שברים, תעשה את הדבר הקדוש הזה ביום הקדוש "ל"ג בעומר". עכשו זה אמנם נסיון קשה בשבילך, אבל דע לך, יעברו שנתים שלוש והחיים שלך יהיו הרבה יותר יפים בלי זה, שמחת החיים שלך, שלום הבית שלך, יראת השמים שלך; הכל יהיה הרבה יותר יפה וטוב.

... יקירי נרו יאיר, אין לי פה שום אינטרס אישי, רק אינטרס אחד, רק אתה, אשתך והדורות אחריך, זה האינטרס שלי. תעשה את זה בשביל עצמך, תעשה את זה בשביל השם תברך, כך תשאיר יהודי, והדורות שלך יהיו יהודים כשרים. אני אוהב אותך, אני מתכוון לזה בכל לבי.

...

תעשו חשבון האם רמיתי אתכם

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהר בחקוטי, י"ז אייר, שנת ה'תשפ"ו

... נרו יאיר, קרית ברסלב

שמעתי את כל הטענות וכו'.

אני רוצה לבקש ממך שתעשה לך חשבון האם רמיתי אותך עד עכשו; תעשה לך חשבון, מאז שנכנסת לישיבה, היית נראה כמו שהיית נראה וכו', וברוך השם תראה איפה אתה עומד, התחנת, יש לך שלום בית טוב, יש לך ילדים יראי שמים, יש לך נחת מהילדים שלך, כולם כל כך טובים ויקרים, תעשה לך חשבון מה קבלת כאן אצל רבנו, ואם עד עכשו לא רמיתי אותך - אז למה אתה שתכעס עלי עכשו שלקחתי את הכתה של הבת שלך וחברתי אותה עם עוד פיתה? למה שתכעס ותתרגז? וכי יש לי נגיעה להרע לך? אני גם יודע את כל הסבות למה לא לעשות כך, ואם כן חברו - למה אתה צריך לכעוס עלי?

זה שהבת שלך לא רוצה, והיא לא שמחה - את זה אתה ואשתך יכולים לתקן בעצמכם, ילדים שרים את הנגונים ששומעים בבית; חכמינו הקדושים אומרים (מנחומא וישלח, ז): "כאמה, בתה", את אותו הנגון שההורים שרים - שרים הילדים "שיתא דינוקא בשוקא, או דאבוה או דאימיה" (סוכה נו:), השפה שהילדים מדברים - זה או מהאבא או מהאמא; אם אתה תחנך אותה שהיא תהיה בעלת דרך ארץ ושתתחבר עם כל הבנות ושלא תכאיב לאף אחד - היא תהיה שמחה ומרצה; מאד אבקש ממך, אל תקשה על העבודה שלי, עדיף שתעזור לי; תגיד לאשתך שתסתכל כמה יפה עשו עד עכשו וזה עוד יהיה עוד יותר טוב ועוד יותר יפה.

השיטה שלנו היא שבנות צריכות ללמוד רק דבר אחד: 'אמונה', 'יראת שמים', ומידות טובות; זה בית פיגא, ואת זה אפשר ללמוד עם כולם ביחד, לא צריכים מורות לכל גיל בנפרד; כשפתחנו את בית הספר הכנסנו מלכתחילה את כל הכתות ביחד, אלא שבמשך הזמן, כשנהיו הרבה מאד בנות - חלקנו את הכתות לפי הגילאים, אבל זה לא חסרון ללמוד צעירות עם בוגרות, ולא יחסר משהו לבנות.

לפני שנים היה בבית הספר בווייליאמסבורג בדיוק ספור כזה (תברר אצל החברים שלך, אלו שהיו להם ילדים באותה כיתה); חברתי שתי פיתות, ועל מה

שָׁעָשׂוּ אֹתִי אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְחַזֵּר, כִּי הַתְּפִלָּתִי הִרְבֵּה שָׁזָה יֵצֵא מִלְּבִי, שְׁאֶסְלַח לְכוֹלֵם, שָׁזָה לֹא יִזְיַק לְאַף אֶחָד, הַהוֹרִים הַתְּאִסְפוּ וְאֵימֹו עָלַי, עַד כְּדֵי כָף, שְׁמִשְׁפָּחוֹת שְׁלֵמוֹת עֲזָבוּ אֶת הַיֶּכֶל הַקֹּדֶשׁ. הַתְּפִלָּתִי אִזּוּ הִרְבֵּה, בְּקִשְׁתִּי מֵהַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ: "מָה אֲנִי עוֹשֶׂה? אֲנִי רַק רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת מַה שְׁנִכּוֹן, אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהִרְעֵ לְאַף אֶחָד"; תִּשְׁאַל אֶת הַחֲבָרִים שְׁלֶךְ אֵיזוֹ נַחַת יָפָה יֵשׁ לָהֶם מֵהִילָדִים שְׁלִמְדוֹ בְּכַתּוֹת הַמְּחִבְרוֹת.

הִילָדִים שְׁלִי לְמָדוּ כָּל הַשָּׁנִים בְּכַתּוֹת מְחִבְרוֹת, וְהוֹדוּ לַהֲשֵׁם הֵם מְאֹד שְׂמִחִים וְהֵם מְנַהֲלִים בְּתֵים יָפִים, וְאִם לֹא תִפְרִיעַ לִי, אַתָּה תַעֲזֹר לִי - אַתָּה גַם תִּרְאֶה בְּעֵינַיִךְ אֶת הַנַּחַת הַיָּפָה.

מְאֹד אֶבְקֶשׁ מִמֶּךָ, תַעֲשֶׂה לְךָ חֲשָׁבוֹן, וְאִם הַחֲשָׁבוֹן יוֹצֵא שְׂמִטְעִים אוֹתָךְ כְּאֵן, אֵל תִּתֵּן שְׂיִטְעוּ אוֹתָךְ, תִּבְקֶשׁ מֵהַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁתִּזְכֶּה לְמִצּוֹא מְקוֹם שְׁלֵא יִרְמוּ וְיִטְעוּ אוֹתָךְ חֵס וְשְׁלוֹם. אֶת זֶה רִבְנֹו מְלַמֵּד אוֹתָנוּ, שְׁאָדָם יִצְעַק אֵל הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא לֹא יִטְעֶה אֶת עַצְמוֹ. רִבְנֹו ז' ל' אוֹמֵר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן נא): "אֶת זֶה תִקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׁלֵא יִטְעֶה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעֶה מְאֹד", צְרִיכִים לְהִזָּהֵר מְאֹד שְׁלֵא יִטְעוּ, אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת בְּבִרְסָלָב וּלְהִקְרֹא חֲסִיד בְּרִסְלָב וְהָאָדָם מְטַעֶה אֶת עַצְמוֹ, לֹא מִתְפַּלְלִים, לֹא לוֹמְדִים וְכוּ' וְכוּ'; תַעֲשֶׂה לְךָ חֲשָׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ: 'מָה אֲנִי מְקַבֵּל בְּיַד?' וְאִם לֹא הִטְעִיתִי אוֹתָךְ עַד עַכְשָׁו - תַעֲזֹר לִי בְּמָה שְׁאֲנַחֵנוּ עוֹשִׂים, וְאִם אַתָּה תַעֲזֹר לִי - אַתָּה תִרְוִיחַ מְאֹד יָפָה.

שׁוֹב, אִם אַתָּה רוֹצֵה שֶׁהַבַּת שְׁלֶךְ תִהְיֶה שְׂמִחָה - זֶה תְלוּי רַק בְּךָ וּבְאִשְׁתְּךָ; תִלְמָדוּ אוֹתָהּ לְהִיּוֹת שְׂמִחָה וּלְהִתְנַהֵג נְכוֹן, תִלְמָדוּ אוֹתָהּ מִדּוֹת טוֹבוֹת; לֹא לְהִכְאִיב לְבָנוֹת שְׂגִדּוֹלוֹת בְּשָׁנָה אוֹ קִטְנוֹת בְּשָׁנָה, וּלְהִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ. בְּרוּךְ הַשָּׁם שְׁגַם לָנוּ יֵשׁ יְלָדִים, וְגַם לִילָדֵי יֵשׁ אֶת הַרְגָּשׁוֹת שְׁלָהֶם וּדְבָרִים שֶׁהֵם רוֹצִים, וְאֲנַחֵנוּ הַהוֹרִים מְלַמְדִים אֶת הִילָדִים מֵהֵם הַחַיִּים, לְשַׂמַּח אֶת עַצְמָנוּ, וּלְהַמְתִּיק לַעֲצָמָנוּ.

אַתָּה יָכוֹל לְצַלֵם אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה וּלְהִרְאוֹת אֶת זֶה לְהוֹרִים שְׂמִתְקַשְׂרִים לְאִשְׁתְּךָ וְכוּ', לְחַזֵּק אוֹתָם שְׁגַם יַעֲשׂוּ לַעֲצָמָם חֲשָׁבוֹן אִם מוֹלִיכִים אוֹתָם שׁוֹלָל, כִּי חֵס וְשְׁלוֹם שְׁיִוְלִיכוּ אוֹתָנוּ שׁוֹלָל, אֶבְל אִם הַחֲשָׁבוֹן יוֹצֵא שְׁזוֹכִים לְקַבֵּל אֶצֶל רִבְנֹו מֵהַשְׂמִיכָלִים - שְׂיִמְשִׁיכוּ לְסִמְךָ עַל הַמוֹסֵד.

אני צריך לקצר.
השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

...

תשבר את הסמארטפון לשברי שברים

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהר בחקוטי, י"ח אייר, ל"ג בעומר, שנת ה'תשפ"ו
... גרו יאיר וזוגתו תחי'.

היום בבקר כשקמתי, נסעתי לקרית יואל לצינונו של רבנו הקדוש זכותו יגן עלינו מסאטמער, מאד בכיתי שם, במיחד עליכם. גם אתה וגם אשתך למדתם אצלי, אתם התלמידים שלי, אתם כל כך אהובים כמו ילדי, בקשתי בדמעות רותחות שלא תלכו לאבדון על ידי הקלפה של הסמארטפון. אני בוכה להשם יתברך שהילדים שלי, התלמידים והתלמידות שלי - לא יפלו מיראת שמים, מתמימות, על ידי הסמארטפון.

תזרק את הסמארטפון, תשבר את זה לשברי שברים, תקריב קרבן להשם יתברך, תעשה את זה בשביל הדורות אחריך; חיתנתי אתכם, רק עזרתי לכם, ומה אני כבר מבקש? וכי מה אני מבקש? "מה ה' אלקיך שאל מעמך פי אם ליראה" (דברים י, יב), רק את זה, לשמור על החיים טהורים ונקיים.
השם ירחם עליכם ועלי, לבני שבוור לשברי שברים...

...

תעשו נחת רוח להוריכם

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהר בחקוטי, י"ח אייר, ל"ג בעומר, שנת ה'תשפ"ו
... תחי', תלמידת בית פיגא
קבלתי את המכתב.

אתם מאד חשובים אצלי, גם הוריכם היקרים מאד אהובים ויקרים אצלי, אני מתפלל עליכם שתהיו בשמחה, שתאהבו את הדרך של הוריכם.

קחו את העצה של רבנו ז"ל, העצה של התבודדות, תבקשו תפלה בשפה האישית שלכם, תבקשו מהשם: תברך שתלכו בדרך הטובה, שתאהבו את השם יתברך, שתאהבו את הדרך של הצדיקים, שתמצאו שידוך טוב, שתזכו להקים בית יפה עם דורות כשרים.

... יקרה תחי', תעשו נחת רוח להוריכם, תשמחו אותם; כשמשמחים את ההורים השם יתברך משלם בהרבה מאד דברים טובים; תשארו בדרך הפשרה של ההורים שלכם, כך השם יתברך יתן לכם הרבה טוב. תכתבו לי בכל שבוע מכתב.

...

להשאר עם טלפון פשוט וכשר

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בהר בחקותי, י"ט אייר, שנת ה'תשפ"ו
לקבוד ... גרו יאיר

אתמול בל"ג בעומר בקרית ברסלב היה יפה מאד, הדליקו את ההדלקה לכבוד רבי שמעון בר יוחאי, היתה גם סעודה. בסעודה דברנו שצריכים לקבל על עצמנו קבלה טובה, דברנו שיקבלו קבלה טובה בשמירת עינים, ושלא יחזיקו טלפון שאפשר לראות בו עבירות רחמנא ליצילן, ואפילו שמודאים שהטלפון יהיה עם סנון - אנחנו צריכים לחשב על הילדים והנכדים שלנו, מה יהיה איתם? ושאל רב; אין רב בישראל - מדבר על רבנים יראי שמים - שיגיד שאין בעיה להחזיק סמארטפון.

בל"ג בעומר לפנות בקר נסעתי לקרית יואל לציונו של רבנו הקדוש מסאטמער, אמרתי שם את התקון הכללי והתבודדתי, הלב נפתח לי, מאד בכיתי שם, ואז נכנס לי במחשבה שאני צריך לדבר אל האברכים והנשים להתגבר על הנסיון הקשה ולהשאר עם טלפון כשר ופשוט.

מאד אבקש מכם שתעשה לך חשבון מה יותר חשוב לך, הנוחות של הטלפון או דורות של יהודים כשרים; גם עם טלפון כשר צריכים רחמי שמים עם הילדים

שָׁלָנוּ, תַּעֲשֶׂה לְךָ חֲשׁבוֹן, מַה יְהִי עִם הַיְלָדִים וְהַנְּכָדִים שְׁלָנוּ? כְּמוֹ כֵן תִּדְעַ שְׁאֲפִילוֹ שְׁלֶךְ כֵּן יוֹצֵא לְהַחֲזִיק טֹלְפוֹן אֶתָּה צָרִיף לְהִתְחַשֵּׁב בִּי, אֶתָּה לֹא יָכוֹל לְהוֹצִיא בֵּין אֲנָשִׁים אֶת הַטֹּלְפוֹן הַזֶּה, אֶתָּה עוֹשֶׂה לִי נֶזֶק; הַיְלָדִים שְׁלִי, הַתְּלִמִּידִים וְהַתְּלִמִּידוֹת שְׁלִי רוֹאִים שְׁאֲפָשֶׁר לַעֲשׂוֹת מַה שְּׂרוֹצִים, לֹא צָרִיכִים לְצִיַּת לְרַבָּנִים, זֶה מְסַלֵּק אֶת הַתְּמִימוֹת שְׁלָהֶם.

לְךָ לְהִתְבּוֹדְדוֹת, תִּבְקֶשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ שְׂיַעֲזֶר לְךָ שְׂתוּכַל לַעֲשׂוֹת מַה שְּׂנַכּוֹן אֲפִילוֹ שְׁזֶה לֹא נָח כָּל כָּף, שְׂתַּהֲיֶה לְךָ שְׂמִירַת עֵינַיִם וּמַחֲשָׁבוֹת טְהוֹרוֹת וְכוּ'.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לְשִׁמּוֹר עַל הָעֵינַיִם, וְלְהִזְהָר מִלְּצַנּוֹת

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ד' פֶּרֶשֶׁת בְּהַר בְּחֻקוֹתֵי, י"ט אֲיָר, שְׁנַת ה'תשפ"ו
יִשְׂרָאֵל שְׂמַעוֹן גֵּרוֹ יֵאִיר, מְגִיד שִׁיעוֹר בִּישִׁיבַת הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ וּוִילְיָאֲמִסְפוֹרָג
מָאֵד אֲבַקֶּשׁ מִמֶּךָ שְׂתַדְבֵּר עִם הַבְּחוּרִים עַל קְדוּשַׁת עֵינַיִם, עַל שְׂמִירַת עֵינַיִם.
כִּי עֲכָשׁוּ כְּשִׁנְכֻסְנוֹ לִימֵי הַקִּיץ צָרִיכִים שְׂמִירָה עֲלִיוֹנָה לֹא לְהַכְשִׁיל בְּרֵאוֹת
אֲסוּרוֹת, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בְּעֵינַיִם, כָּל הַהֲצֻלָּחָה שֶׁל הָאָדָם מִנְּחַת בְּעֵינַיִם, וְחֵס וְשְׁלוֹם
כְּשִׂמְפָקִירִים אֶת הָעֵינַיִם - מִתְּנַתְּקִים לְגַמְרֵי מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, מְגִיעִים לְפָגַם בְּבְרִית
רַחֲמָנָא לְצֻלָּן; אוֹי וְאָבוֹי כְּמָה מֵר כְּשֶׁלֹּא שׁוֹמְרִים אֶת הָעֵינַיִם, נִבְרָאִים מִכָּל רֵאִיָּה
אֲסוּרָה קְלָפוֹת וּמִזִּיקִים שְׂנוֹקְמִים בְּאָדָם, וְגַם מִלְּאָף הַמְּנוֹת נוֹקֵם, כְּפִי שְׂחַכְמִינוּ
זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה אוֹמְרִים (עִבּוּדָה זֶרָה כ:): "מִלְּאָף הַמְּנוֹת כְּלוּ מְלֵא עֵינַיִם", כְּשִׂמְגִיעַ
הַזְּמַן שֶׁהָאָדָם יִפְטֹר מֵהָעוֹלָם, מְגִיעַ מִלְּאָף הַמְּנוֹת, הוּא מוֹתֵחַ עֲצָמוֹ מֵהָאָרֶץ עַד
הַשָּׁמַיִם וְהוּא כָּל כּוֹלוֹ עֵינַיִם, מְלֵא בְּעֵינַיִם, וּכְשֶׁהָאָדָם רוֹאֶה אוֹתוֹ הוּא נִבְהַל מְאֹד
וּמִזֶּה מֵתִים; וְהַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ הַחַתֵּם סוֹפֵר זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אוֹמֵר בְּשֵׁם רַבּוֹ, הַגְּאוֹן
וְקְדוֹשׁ רַבִּי נִתָּן אֲדֻלְעֵר זְכָר צְדִיק לְבִרְכָּה (חַתֵּם סוֹפֵר בְּרֵאשִׁית, הַקְּדוּמָה) שְׂאֲלִפֵי הָעֵינַיִם -
הֵן מִכָּל הַהִסְתַּכְּלוּיּוֹת הָאֲסוּרוֹת שֶׁהָאָדָם הַסֵּתֵפֵל כָּל יְמֵי חַיּוֹ, אֶת כָּל הָעֵינַיִם הָאֵלוֹ
לוֹקַח מִלְּאָף הַמְּנוֹת וּמְגִיעַ אֶל הָאָדָם וְהוֹרֵג אוֹתוֹ, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר כְּזֶה שְׂיִהְרַג אֶת

הָאָדָם כְּמוֹ כְּשֵׁלָא שׁוּמְרִים אֶת הָעֵינַיִם. בְּזֶה הוּא מְפָרֵשׁ אֶת מַה שְּׁאַנְחָנוּ מִבְּקָשִׁים מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּלִיל שִׁבְתָּ: "וַיִּשְׁזַבְּינָא מְעִינָא בִישָׂא, וּמְחַרְבָּא דְמִלְאָךְ הַמְּוֹת, וּמְדִינָה שֶׁל גִּיהֶנָם", שְׁמֹר עָלֵינוּ מֵעֵין הָרַע, וּמִמִּלְאָךְ הַמְּוֹת, וּמִהַגִּיהֶנָם; שְׁזֶה הוֹלֵךְ בְּיַחַד, אִם לֹא יְהִיו לָנוּ 'עֵינָא בִישָׂא', אֲנַחְנוּ נִשְׁמַר עַל הָעֵינַיִם, אֲזַי לֹא נִפְחַד מִהַחֲרַב שֶׁל מִלְאָךְ הַמְּוֹת, וְלֹא נִגְיַע לְגִיהֶנָם.

תְּרַאֵה לְעַקוֹר מֵהִבְחֹרִים אֶת מִידַת הַלְצָנוּת, אֲנִי מְאֹד מִפְחַד שֶׁלֹּא תִהְיֶה בֵּין הִבְחֹרִים אֶת הַמְּדָה שֶׁל לְצָנוּת; כְּשֵׁלָא שׁוּמְרִים אֶת הָעֵינַיִם, מְסַתְּפָלִים בְּדַבְּרִים רַעִים, הֵן בְּרַחוּב, הֵן בְּטִלְפוֹן, בְּמַחְשָׁב, טַאבְּלֵט וְכַדוּמָה - מְסַתְּלַקַת הַתְּמִימוֹת. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֹמְרִים (סוּטָה ט:): "שְׁמִשׁוֹן הַלֵּךְ אַחַר עֵינָיו, לְפִיכֶךָ נִקְרוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת עֵינָיו", מְדָה כְּנֹגֵד מְדָה; זֶה אֵצֶל כָּל אֶחָד, כְּשֵׁלָא שׁוּמְרִים אֶת הָעֵינַיִם מְגִיעִים הַפְּלִשְׁתִּים, שֶׁהֵם הַקְּלִיפּוֹת, וְעוֹקְרִים אֶת הָעֵינַיִם מִלְּרֵאוֹת אֱלֻקוֹת, מִלְּהַרְגִישׁ אֶת הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ; הַפְּלִשְׁתִּים הֵם לְצִים, עִם לְצָנוּת הָעֵינַיִם נִעְקְרוֹת, כְּכֹר לֹא רוֹאִים וְלֹא מְרַגִּישִׁים אֶת הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ. כְּפִי שְׁחַכְּמָנוּ הַקְּדוּשִׁים אֹמְרִים (סוּטָה מ.ב.), יֵשׁ אַרְבַּע כִּיתוֹת שֶׁהֵן: "אֵין מְקַבְּלִים פְּנֵי שְׂכִינָה", אַחַת מֵהַכְּתוֹת הִיא כַּת לְצִים, וְהָאַרְיִז"ל הַקְּדוּשׁ אֹמֵר (שַׁעַר מְאֻמֵי חַז"ל, סוּטָה מ.ב.), שְׁאַרְבַּע הַכְּתוֹת הֵן נִגְדֵי אַרְבַּעַת הָעוֹלָמוֹת, וְכַת לְצִים הִיא נִגְדֵי עוֹלָם אֲצִילוֹת, כִּי לְצָנוּת הִיא כָּל כֶּךָ נוֹרָאָה שְׁאַפִּילוּ שְׁזוֹכִים לְהַרְגִישׁ אֶת הָאוֹר שֶׁל עוֹלָם הָאֲצִילוֹת - מְגִיעָה לְצָנוּת וּמְכַבָּה הַכֹּל, עַד שְׁמַתְקַרְרִים, מְאַבְדִים אֶת זֶה; וְכֹל זֶה מְגִיעַ מִלְּהַסְתַּפֵּל בְּעַבְרוֹת, עַד שְׁנוֹפְלִים בְּפָנֵם הַבְּרִית רַחֲמָנָא לְצַלָן. הֵשֵׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֵנְיָנִים.

...

תְּתַחַדֵּשׁ, בְּיַחַד עִם הָעֹשִׁים וְהַעֲלִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁתָּ בְּהַר בְּחֻקוֹתַי, י"ט אֵייר, שְׁנַת ה'תשפ"ו

לְכַבּוֹד ... גְּרוּ יְאִיר, תְּלַמֵּיד וְשִׁיבַת הַיֵּכֶל הַקְּדוּשׁ יְרוּשָׁלַיִם

אֲנִי מְאֹד נִהְנֶה לְשִׁמוּעַ מִמְּגִיד הַשִּׁיעוֹר שֶׁלְךָ ר' מִשֶּׁה שְׁמוּאֵל גְּרוּ יְאִיר שְׁאַתָּה

עֹזֵר בְּיִשְׁבִּיבָה בְּמָה שְׁצָרִיכִים לְעֹזֵר, זֶה זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד לְעֹזֵר הֵן בְּיִשְׁבִּיבָה, וְהֵן בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ, בְּמִיחָד בְּיִשְׁבִּיבָה וּבְבֵית הַמִּדְרָשׁ שֶׁל רַבְנֵי ז"ל, זֶה זְכוּת מְאֹד גְּדוּלָה, שְׂזוּכִים לְשִׁמֵּשׁ אֶת רַבְנֵי, הַזְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד.

חֹזֵק וְאַמֵּץ, עֲכָשׁוּ בִימֵי הַקֵּיץ אֶפְשָׁר לְהִצְלִיחַ מְאֹד בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם, זֶה זְמַן טוֹב לְהִתְחַדֵּשׁ, כִּי כָל הַבְּרִיאָה מִתְחַדֶּשֶׁת עֲכָשׁוּ, כָּל הַעֲצִים, כָּל הַעֲשָׂבִים מִתְחִילִים לִפְרוֹחַ; אַחֲרֵי שֶׁהָיוּ מֵתִים כָּל הַחֶרֶף, אַחֲרֵי שֶׁהָיוּ יִבְשִׁים כָּל הַחֶרֶף - כּוֹלֵם מִתְחִילִים בְּהִתְחַדְּשׁוֹת לְהוֹצִיא פִירוֹת יָפִים וְעֵלִים יָפִים; זֶה זְמַן לְכַלְנֵנוּ לְהִתְרַעְנֵן, לְהִתְחַדֵּשׁ לְעֲבוֹד אֶת הַשֵּׁם. לְכֵן אֲבַקֵּשׁ מִמְּךָ אֲחִי הַיְקָר וְהָאֱהוּב, עֲכָשׁוּ בִימֵי הַקֵּיץ תִּתְחַדֵּשׁ בְּתַפְלָה וְהִתְבּוֹדְדוֹת, אֵל תַּחֲשׁוּב לְאַחֹר, אֵל תַּחֲשׁוּב עַל הַזְּמַן שֶׁעָבַר, עַל זְמַן הַחֶרֶף, אֵל תִּסְתַּכַּל לְאַחֹר, כִּי כִשְׁמִסְתַּכְּלִים לְאַחֹר זֶה לֹא נוֹתֵן לְאָדָם לְהִצְלִיחַ, וּכְמוֹ שֶׁכָּל הַעֲצִים וְכָל הַשְּׂדוֹת מִתְחִילִים בְּהִתְחַדְּשׁוֹת לְצֻמַח, לִפְרוֹחַ, לְהוֹצִיא אֶת הַפְּרוֹת הַיָּפִים וְהַפְּרָחִים הַיָּפִים - כְּמוֹ כֵן תִּתְחַלֵּל בְּהִתְחַלְּהָ חֲדָשָׁה לְעֲבוֹד אֶת הַשֵּׁם; תַּעֲשֶׂה לְךָ קְבִיעוֹת בְּכָל יוֹם לְשׁוֹחַח וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת אֶת הַלֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, אִם יֵשׁ לְךָ שְׂדֵה - לְךָ לְטַיֵּל בְּשְׂדֵה, תִּתְבּוֹדֵד שָׁם, כִּי כָּךְ נִעִים לְהִתְבּוֹדֵד בֵּין עֲצִים וְעֲשָׂבִים, רַבְנֵי ז"ל אוֹמְרִים (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן קסג), כְּמָה נִעִים לְלַכֵּת בֵּין הַעֲשָׂבִים לְשִׁמּוֹעַ אִיךָ הֵם שָׂרִים שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, כָּל עֵשֶׂב שֶׁר נִגּוֹן לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ בְּלִי פְּנִיּוֹת, בְּלִי מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת, כְּמָה טוֹב וְנִעִים לְהִיּוֹת בֵּינֵיהֶם; וְאִם אֵין שְׂדֵה אֶפְשָׁר לְלַכֵּת לְטַיֵּל בְּרַחוּב שֶׁקָּט וְשֵׁם לְשׁוֹחַח עִם הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, לְסַפֵּר לוֹ כְּמָה רוֹצִים לְהִיּוֹת טוֹבִים וְשֶׁכָּל הַזְּמַן נוֹפְלִים לְאַחֹר, לְשַׁפּוֹף אֶת הַלֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, כְּךָ תַּעֲשֶׂה בְּכָל יוֹם עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הַעֲנִינִים.

...

הנסיונות הנוראים בשמירת עינים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בהר בחקוטי, י"ט אייר, שנת ה'תשפ"ו

... נרו יאיר, תלמיד ישיבת היכל הקודש ירושלים

מגיד השיעור שלך אומר לי שהוא מאד אוהב אותך, אתה מתנהג בדרך ארץ, אתה מתנהג במידות טובות, אתה לא מתקוטט עם הפחורים, אני מאד שמח לשמוע את דרישת השלום הטובה עליך.

... יקירי, עכשו בימי הקיץ יש נסיונות נוראים בשמירת עינים, גם כל השנה צריכים שמירה על העינים, שיהיו שמורים לא להסתכל ברע, אבל כשמגיע הקיץ - נהיה מאד קשה, יש פריצות נוראה ברחוב, הרחובות נעשים נוראים מאד, בוערת אש של פריצות ועלילים להשרף אצל הקלפות השם ישמרינו, ובהסתכלות רעה אחת, עלולים לאבד כל כף הרבה קדושה וכל כף הרבה יראת שמים, חייבים לשמור מאד את העינים שלא יאבדו את הקדושה והיראת שמים של כל השנים של עבודת השם, כי בשמירת עינים מנח הכל, כששומרים את העינים אפשר לזכות להיות מאד קדושים, כפי שהצדיקים הקדושים מפרשים, כתוב בפסוק (בראשית לח, כא): "איה הקדשה הוא בעינים על הדרך", והם מפרשים: "איה הקדשה", איה נהיים קדושים? ומה צריכים לעשות כדי להיות קדושים? "הוא בעינים על הדרך", זה מנח בעינים, כשהולכים בדרך; שישמרו את העינים ברחוב, שלא ילכו למקומות שעלולים לפול חס ושלום.

... יקירי, אני מתגעגע אליך, אני תולה בך צפיות, אני מצפה ומקנה שלא תרפה מעבודת השם שלך, בעיקר בשמירת עינים; כי כששומרים את העינים - זוכים לאמונה חזקה, זוכים תמיד להרגיש את השם יתברך, כפי שאנחנו אומרים בכל יום בקריאת שמע (במדבר טו, ט): "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם", וחכמינו הקדושים אומרים (ברכות יב:): "אחרי לבבכם הכוונה למינות, ואחרי עיניכם הכוונה לחשוב על עבירות"; שני הדברים האלו הולכים ביחד, מי שלא שומר את העינים נופל למינות ואפיקורסות, האמונה נכבית אצלו, לא מרגישים את השם יתברך, מלאים במחשבות של ספיקות ובלבולים, קשיות על האמונה רחמנא לצלן, אבל מי ששומר את העינים - זוכה לאמונה

טְהוֹרָה, אֲמוּנָה בְרוּרָה, וְעַם אֲמוּנָה חַיִּים מְתוּקִים וּנְעִימִים; כִּי כְשֶׁהוֹלֵךְ טוֹב יוֹדְעִים שְׂזָה מֵהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, וְגַם חֵס וְשְׁלוֹם כְּשֶׁהוֹלֵךְ הַפּוֹדֵף מִמָּה שְׂרוּצִים - יוֹדְעִים שְׁגַם כָּל זֶה מֵהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, וּכְשֶׁזָּה מְגִיעַ מֵהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ זֶה לֹא יִכּוֹל לִהְיוֹת רַע.

תִּכְתֹּב לִי מִכְתָּבִים בְּחֻזְרָה, אֲנִי רוֹצֵה לִהְיוֹת בְּקֶשֶׁר אִתְּךָ.

...

לְהַחְזִיר אֶת שְׁלוֹם הַבֵּית, יוֹתֵר יָפֵה מִפְּעַם

בְּעֻזַּת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשֵׁת בְּהַר בְּחֻקוֹתַי, י"ט אֲיִיר, שְׁנַת ה'תשפ"ו
מֵרַת ... תַּחֲנִי

מִכָּל בְּעֵינָה יֵשׁ דְּרָךְ הַחוּצָה, אֵין צָרָה שְׂאֵי אֶפְשֵׁר לְצִאת מִמֶּנָּה; אִם שְׁלוֹם הַבֵּית שְׁלָכֶם הִתְמוּטֵט, אֵין יוֹתֵר אֶת הָאֲהָבָה שֶׁל פֶּעַם וְכוּ', הַדְּרָךְ שְׂאִתֶּם מְדַבְּרִים הִיא לֹא כְּמוֹ פֶּעַם, מִכְּאִיבִים זֶה לָזֶה, צוֹעֲקִים וְכוּ'; גַּם מִזֶּה אֶפְשֵׁר לְצִאת.

אֲתָמוּל בְּל"ג בְּעֶמֶר לְמִדְנֹו אֶת הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ (תַּקּוּנֵי זוֹהַר תַּקּוּן ע', בַּף קַלְד'), רַבִּי אֶלְעָזָר שׂוֹאֵל אֶת אָבִיו: "אָבִיא", מַה הִיא הָעֲצָה עִם "אֲתָתָא בִּישָׂא"? "אֲמַר לִיָּה" אָמַר לוֹ רַבִּי שְׂמֵעוֹן בֵּר יוֹחָאֵי: "בְּרִי, שְׁנוּי מַעֲשֵׂה", בְּנִי, שְׂחִזְרוּ בְּתִשׁוּבָה; כְּשִׁחְזוֹרִים בְּתִשׁוּבָה, מְתַקְּנִים, מִתְחִילִים לְדַבֵּר יָפֵה, מְחַפְּשִׁים אֶת הַטוֹב אַחַד אֶצֶל הַשְּׁנֵי - הַכֹּל נִהְיָה טוֹב.

לְכֵן, אִם אַתֶּם תִּדְבְּרוּ יָפֵה, רַךְ, שְׁלוֹם הַבֵּית שְׁלָכֶם יִחְזוֹר לִהְיוֹת יוֹתֵר יָפֵה מִפְּעַם, אַתֶּם מְצַדְּכֶם אֶל תְּצַעְקוּ עַל הַבַּעַל, תִּדְבְּרוּ יָפֵה; וּכְשֶׁהַבַּעַל מִכְּאִיב לְכֶם, הוּא אוֹמֵר מִיָּלִים לֹא יָפוֹת, תִּגִּידוּ לוֹ בְּצוּרָה יָפֵה שְׂיִדְבֵר יָפֵה, כִּי זֶה כּוֹאֵב לְכֶם.

בְּבִקְרָה כְּשֶׂאִתֶּם אוֹמְרִים בְּרֻכּוֹת הַשַּׁחַר, קְרִיאַת שְׁמַע, אֲנִי מֵאֲמִין, תּוֹסִיפוּ תְּפִילָה קִטְנָה, תְּבַקְּשׁוּ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזוֹר לִי שְׂאֲדַבֵּר יָפֵה אֶל בַּעֲלִי, שְׁלֹא אֶצַּעַק עָלָיו, שְׁלֹא אֶלְחֹץ עָלָיו, שְׁלֹא אֶקַּח שׁוֹם דְּבַר אִישִׁי.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תַּעֲזוֹר לִי, אֲנִי לֹא מִפְּסִיקָה לְצַעוֹק, תֵּן לִי עֲצָבִים חֲזָקִים, תֵּן לִי בּוֹחוֹת חֲזָקִים שְׁלֹא לְאָבֵד עֲשֵׂתוֹנוֹת כְּשֶׁדַּבְּרִים הוֹלְכִים אַחֲרַת מִמָּה שְׂאֲנִי רוֹצֵה,

שלא אקח ללב, וכשבעלי לא עונה לטלפון כשאני מתקשרת אליו - שלא אתחיל לצעוק, לעשות ברוגז, לאים וכו'.

אנא ה', אני מבקשת ממך השם תן לי אמונה חזקה, שתמיד אזכור ממך, שאתה מנהל הכל אתה עושה הכל, אין טבע, אין מקרה, הכל זה אתה, ואתה הכל, אמן".

מוהרא"ש דבר אלינו הרבה מאד שאשה חכמה לא מתפשת להיות צודקת, אשה חכמה משאירה את הצדק לבעל, ועושה מה שחכם ומה שמחזיק את הבית. עם שני הדברים האלו, בלדבר יפה ובהתבודדות ותפלה - הבית שלכם יחזר להיות יפה כמו ביום החתונה.

...

לשלם על המטה באומן

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בהר בחקותי, כ' אייר, שנת ה'תשפ"ו

לכבוד ... נרו יאיר

בשבוע הבא מסתיימת החזקה של המטות באומן בפנין שלנו, עד ראש חודש סיון יש את החזקה שיוכלו עוד פעם לשכר את המיטה; עשינו את זה בגלל שיש הרבה מקרבים חדשים שרוצים להיות בפנין שלנו, להיות עם תלמידי היכל הקודש, ויש גם כאלה שרוצים לקחת עוד מטה לילדים שנהיים בשנה הבאה בני שבע; אז אני רוצה להזכיר לך, שאם אתה רוצה להיות בשנה הבאה עלינו לטובה עם החבורה שלנו - תשלם על המיטה עד ראש חודש סיון.

תתחזק באמונה, כי רבנו ז"ל אומר (שיחות הרה"ק, סימן נג): "מי שיש לו אמונה חזיו חיים, והוא מבקח ימי חייו בטוב תמיד, כי כשהולך לו כראוי ויש לו טוב, בודאי טוב לו, ואפילו כשאינו כף, דהינו שאין מתנהג לו כסדר ויש לו יסורים חס ושלום, גם כן טוב, כי הוא בטוח שאף על פי כן השם יתברך ירחם עליו להבא ויטיב אחריתו, כי מאחר שהכל מאתו יתברך, בודאי הכל לטובה. אבל מי שאין לו אמונה חס ושלום, חזיו אינם חיים כלל. כי תכף כשעובר עליו איזה רעה שוב

אין לו שום חיות, כי אין לו בְּמָה לְנַחֵם עַצְמוֹ כָּלֵל, מֵאַחַר שֶׁאֵין לוֹ אֲמוּנָה כָּלֵל -
 ואין לו שום חיות וְשׁוּם טוֹב, מֵאַחַר שֶׁהוֹלֵךְ בְּלִי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ וּבְלִי הַשְּׂגָחָה רַחֲמָנָא
 לְצַלְן, אָבֵל עַל יְדֵי אֲמוּנָה, מֵה טוֹב וְיִפָּה הַחַיּוּת שְׁלוֹ", מִי שֶׁאֵין לוֹ אֲמוּנָה - הוּא
 לֹא חַי, חַיִּיו אֵינָם חַיִּים, כִּי בְּרַגַע שֶׁעוֹבֵר עָלָיו מִשְׁהוֹ רַע - כְּבָר אֵין לוֹ חַיִּים, אֵין לוֹ
 בְּמָה לְהִתְנַחֵם, כִּי אֵין לוֹ אֲמוּנָה - אַז אֵין לוֹ כְּלוּם, כִּי הוּא חַי בְּלִי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ,
 אָבֵל עִם אֲמוּנָה הַחַיִּים כָּל כֶּף יָפִים וּמְתוּקִים.
 הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

בְּשָׂפָאִים לְקִרְיַת בְּרִסְלָב זֶה לֹא מְסַלֵּק אֶת הַבְּעִיּוֹת
 בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - יוֹם ה' פָּרַשְׁתָּ בְּהַר בְּחֻקוֹתַי, כ' אֵייר, שְׁנַת ה'תשפ"ו
 ... נְרוּ יֵאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי לֹא נֹגֵד זֶה שֶׁתְּבוֹא לְגוֹר בְּקִרְיַת בְּרִסְלָב, אִם אַתָּה רוֹצֵה לְבוֹא לְגוֹר בְּקִרְיַת
 בְּרִסְלָב אַתָּה יָכוֹל לְבוֹא; אָבֵל זֶה שֶׁאַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁבְּקִרְיַת בְּרִסְלָב אַתָּה הוֹלֵךְ לְהַפְּךָ
 לְמֵלָאךָ, וְהַבְּעִיּוֹת שֶׁלְּךָ יִתְעוֹפְפוּ - זֶה לֹא כֶּף, אַחֲרֵי שֶׁתְּבוֹא לְגוֹר כָּאֵן אַתָּה תִּצְטָרֵךְ
 לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְיַגֵּעַ עִם הַמַּחְשְׁבוֹת וְהַבְּלוֹלִים וְכוּ', גַּם בְּקִרְיַת בְּרִסְלָב אַתָּה
 תִּצְטָרֵךְ לְהַתְחַזֵּק עִם הָעֲצוֹת וְהַחִיזוּקִים שֶׁל רַבְּנֵנוּ; אֵין בְּטוּחַ, צְרִיכִים בְּכָל יוֹם
 מַחְדָּשׁ לְהַתְחַזֵּק בְּאֲמוּנַת חַכְמִים, עַל יְדֵי שֶׁמְקַיְמִים אֶת הָעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנֵנוּ וּמְתַחַזְקִים
 לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

בְּעִנְיַן הַבֵּן שֶׁלְּךָ וְכוּ'; יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ שֶׁתְּהִיָּה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה. אַתָּה בּוֹדֵאִי
 יוֹדַע מֵה רַבְּנֵנוּ אוֹמֵר (לְקוּשִׁי מוֹהַר"ן חֵלֶק א, סִימָן רֵא), "סְגוּלָה לְחַלִּי נוֹפֵל וְכַדוּמָה לְפִזּוֹר
 צְדָקָה"; תֵּן צְדָקָה לְדַבַּר רַבְּנֵנוּ זֶה לְהַדְפָּסָה לְהַדְפִּיס אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ וְסִפְרֵי
 מוֹהַר"א"ש, אֶת הַמַּכְתְּבִים וְהַקוּנְטְרָסִים, שְׂזָה הַשֶּׁכֶל שֶׁל רַבְּנֵנוּ, הַדְּבוּרִים שֶׁל רַבְּנֵנוּ,
 רַק מְסִפְרִים יוֹתֵר בְּשִׁפְהָ לְדוֹר שְׁלֵנוּ, שֶׁבְּנֵי הַנְּעוּרִים יוּכְלוּ לְהַבִּין אֶת זֶה וְלְהַשְׁתַּמֵּשׁ
 עִם הָעֲצוֹת; זֶה יְסַלֵּק אֶת הַחוֹלִי נוֹפֵל וְתְהִיָּה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

הכל הולך מדה כנגד מדה

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת בהר בחקותי, כ"א אייר, שנת ה'תשפ"ו
לקבוד ... נרו יאיר

השבוע בפרשה, על הפסוק (ויקרא כה, כ-כא): "וכי תאמרו מה נאכל וגו',
"וצויתני את ברכתי" וגו', מביא הקדוש הרבי ר' אלימלך זכותו גגן עלינו, מאחיו
הקדוש הרבי ר' זושא, שפשיש קשיות על השם יתברך עוצרים את השפע, וכשיש
אמונה, מאמינים שהשם יתברך נותן אוכל, השם יתברך נותן פסך - מקבלים את
כל הברכות וכל הישועות; אז אנחנו צריכים להתחזק שלא יהיו לנו קשיות על
השם יתברך, כך נזכה לחיים טובים.

אם אתה עובר משהו - תעשה לך חשבון הנפש מה אתה צריך לתקן; לדגמא
אתה עובר חלישות הדעת - תתבונן אם גרמת למישהו חלישות הדעת, ואם מישהו
העליב אותך תחשוב האם לאחרונה אמרת משהו למישהו והוא נעלב; כי הכל
הולך מדה כנגד מדה, איך שמתנהגים עם אחרים - כך מתנהגים עם האדם.

בשבת תהיה רק בשמחה, תבקש מהשם יתברך שתזכה לזה; כי רק עם
תפילה, עם הרבה תפילה - אפשר לזכות להגיע לשמחה, שזה מביא את האדם
לקדשה.

שבת שמחה.

...

הקדוש ברוך הוא עושה הכל בחשבון

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת במדבר, כ"ג אייר, שנת ה'תשפ"ו
לקבוד ... נרו יאיר

תתחזק באמונה, ואם עוברים עליך ימים קשים, אתה מרגיש שאתה מתמוטט

- תִּתְחַזַּק בְּאֲמוּנָה; תִּאֱמִין שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה הַכֹּל בְּחֶשְׁבוֹן, הַכֹּל רַק לְטוֹבָתְךָ. תִּרְאֶה אֶת הַדְּבוּרִים הַמְּתוּקִים שֶׁמוֹהֲרָא"שׁ אוֹמֵר (צְנוּאָת מוֹהֲרָא"שׁ, אוֹת יד): "מָה אָמַר לָכֶם, בְּנֵי וַחֲתָנֵי וְתַלְמִידֵי הַיִּקְרִים! אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר בְּדַעְתְּכֶם אֵיזֶה יְסוּרִים וְעֲגָמַת נֶפֶשׁ סְבִלְתִּי בְּזֶה הָעוֹלָם, מִמָּשׁ לֹא הִיָּה לִי יוֹם אֶחָד טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם - בְּלִי שׁוּם גּוֹזְמָא כָּלָל! וּמִמָּשׁ בְּכִיתִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם מְרוֹב צַעַר וְעֲגָמַת נֶפֶשׁ שֶׁסִּבְבוּנִי מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, אִף כָּל נַחְמָתִי הִיָּתָה, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל אֲנִי מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיוֹדַע שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִיוֹת, וּבְרַחֲמֵי רַק אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ תָּמִיד, וְזֶה מָה שֶׁהִיָּה בְּעֲזָרֵי בְּעַת צְרוּתֵי הַמְּרִבּוֹת. וְלָכֵן, רְאוּ גַם אַתֶּם לְשִׁמּוֹר עֲצֻמְכֶם מֵאֵד מֵאֵד לֹא לְהִתְרַעַם, חַס וְשָׁלוֹם נִגְדַּד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזָכוֹר תִּזְכְּרוּ מֵאֲמָרָם ז"ל (מִדְּרַשׁ תַּנְחוּמָא, תַּצֵּא): 'צָרִיף אָדָם לְהִתְחַזֵּיק טוֹבָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִמְן שֶׁהִיָּסוּרִין בְּאֵין עֲלָיו, לְמָה? שֶׁהִיָּסוּרִין מוֹשְׁכִין אֶת הָאָדָם לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא'. וְאָמְרוּ (סְפָרִי, וְאֶתְחַנֵּן): 'הֵיא אָדָם שֶׁמִּחַ בִּיָּסוּרִין יוֹתֵר מִן הַטוֹבָה, שְׂאֵלוֹ אָדָם בְּטוֹבָה אֵין נִמְחַל לוֹ עוֹן שֶׁבִּידוֹ, וּבִיָּסוּרִין נִמְחַל לוֹ'."

תִּתְחַזַּק בְּתוֹדָה וְהוֹדָאָה, תוֹדָה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל הַדְּבָרִים הַטוֹבִים שֶׁהוּא עוֹשֶׂה אִתְּךָ, וְגַם עַל כָּל מָה שֶׁעָבַר עָלֶיךָ עַד עַכְשָׁו; כִּמָּה שְׁיוֹתֵר מוֹדִים לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ - מִתְקַרְבִים אֱלֹוֵי יוֹתֵר וּמְקַבְּלִים גְּדֻלוֹת הַמּוֹחִין. הֵשֵׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לְהַזְהִיר מִלְשִׁמוּעַ נִיגוּנִים מִזְמָרִים חִילוּנִים

בְּעֲזַרְתָּ ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ג אֲיִיר, שְׁנַת ה'תשפ"ו

... גְּרוּ יֵאִיר

תִּזְהַר מִלְשִׁמוּעַ נִיגוּנִים מִהַזְמָרִים הַחִלוּנִים, מוֹזִיקָה יִשְׂרָאֵלִית, זֶה כָּל כּוֹלוֹ נְבוּל פָּה, כָּל כּוֹלוֹ גְּלוּי עֲרִיוֹת רַחֲמָנָא לְצֻלָּן.

אֲנִי דָן אוֹתְךָ לְכַף זְכוּת שֶׁאַתָּה לֹא מִבִּין אֶת הַשְּׂפָה הַטְּמְאָה שֶׁלָּהֶם, אַתָּה לֹא מִבִּין עִבְרִית, בְּכָל זֹאת אֲפִילוֹ בְּלִי לְהַבִּין - זֶה מְטַמָּא אֶת הָאָדָם.

מאד אבקש ממך, אני כל כך רוצה לעשות לך שידוך טוב חסידי וירא שמים, אבל אני מפחד, אני לא יודע מה אתה רוצה, אם אתה רוצה להקים בית ירא שמים, או שאתה רוצה ללכת עם שטרײַמל וקפוטע ולהיות חפשי מיראת שמים.

אני אוהב אותך, אני אוהב את הוריך, אני מבקש ממך תזרק את הטומאה, את הנגונים החלוניים, את התמונות הפסולות.

אני רוצה שתכתב לי מכתב, תכתב לי איזה חיים אתה רוצה, אני רוצה לעשות לך שידוך.

תתחבר רק עם חברים שמדברים עדין, אם אתה רואה בחור שמדבר נבול פה תבוא לספר לי, תעזר לי לשמור על טהרת הקהלה.

...

ללמוד ולהתפלל ולעשות גמילות חסדים

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת במדבר, כ"ג אייר, שנת ה'תשפ"ו

... גרו יאיר, קרית ברסלב

אני מאד מתגעגע לפעם פשהיינו מדברים, הלואי והיינו יכולים להמשיך לדבר ביחד, להתחזק ביחד עם העצות של רבנו.

חזק ואמץ עם 'התבודדות', לך בכל יום קצת ל'התבודדות', לך לטיל או שב מאחורי הבית שלך בין העצים והעשבים, ותשוחח עם השם יתברך, תשיח את לבה, תבקש ממנו על כל מה שאתה צריך, ובקש שיקרב אותך אליו, שתלמד ותתפלל ותעשה דברים טובים, גמילות חסדים.

אחי היקר, תכתב לי בחזרה, אני מחכה לשמוע ממך; הרי בכל זאת התקרבת אל רבנו על ידי שלמדת בישיבה, וגם קבלת פה הרבה דברים נפיים, אני מתגעגע אליך.

...

להרגיש את השם יתברך

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת במדבר, כ"ג אייר, שנת ה'תשפ"ו

... נרו יאיר

רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן לב), שמי שיש לו אמונה חזקה יש לו כוחות חזקים לחיים, ואפילו חס ושלום כשיש סורים אפטר להתנחם ולהחיות את עצמנו שהשם יתברך ירחם ובסוף יהיה טוב, והכל מתכפר, ובעולם הבא יזכו לעולם הבא. אבל כשאין אמונה, כשמגיעה צרה, בעיה - אין במה להתנחם, אין למי לפנות, "והפלה, שעקר הוא האמונה", להאמין בהשם יתברך שהכל בחשבון והכל לטובה, והכל זה הוא, אזי החיים הם חיים חזקים, חיים טובים, חיים מתוקים.

איך זוכים לאמונה חזקה, אמונה ברורה ומזככת? על ידי התקרבות לצדיקים, על ידי שלומדים את ספרי רבנו ז"ל; רבנו מכניס בנו אמונה ברורה ומזככת, זוכים להגיע לאמונה כל כך חזקה, עד שזוכים להרגיש את השם יתברך, כמו כשרואים את זה לפני העינים.

אשרינו שזכינו...

...

אחרי ההודאה, תמשיכו להודות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת במדבר, כ"ג אייר, שנת ה'תשפ"ו

... נרו יאיר, קרית יואל

מזל טוב! מזל טוב! יעזר השם יתברך שאתה ביחד עם אשתך תזכו לגדל את הבת הנוגדת לתורה ולחפה ולמעשים טובים, ולראות הרבה נחת יהודית וכשרה אצל כל הילדים ביחד.

תודו ותהללו להשם יתברך, אל תפסיקו לומר: "תודה השם", תודו לו על כל החסדים, ואחרי ההודאה תמשיכו להודות; רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ב), התודה והודאה להשם יתברך מקרבת מאד את האדם אל השם

יתברך, זוכים כָּבֹד כָּאֵן בְּזֶה הָעוֹלָם לְהַרְגִישׁ אֶת טַעַם הַגֶּן עֵדֶן, שֶׁל שְׂעִשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא.

שְׁכַל בַּחֲוֹר יִהְיֶה שִׁמְשׁ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשֶׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ג אָיִר, שְׁנַת ה'תשפ"ו
יִשְׂרָאֵל יוֹסֵף נֵרוֹ יָאִיר, קְרִיַת בְּרֶסֶלַב

תְּחִזֵּק אֶת הַבַּחֲוֹרִים שְׁכוּלִים יַעֲזֹרוּ, שְׁלַפְלָם יִהְיֶה חֶלֶק בְּלִשְׁמֵשׁ אֶת רַבְּנוֹ; אוּ
בִישִׁיבָה אוּ בְּבֵית הַכְּנֻסֶת, אוּ כְּשֶׁזֶה מְגִיעַ לַחֲגִים וְכַדוּמָה.

הַפְּרִיעַ לִי בַּמַּעֲמָד בַּל"ג בְּעַמָּר לְרֵאוֹת בְּבֵית הַכְּנֻסֶת שֶׁהַגּוֹיִם מְחַלְקִים אוֹכֵל
וּמִנְקִים, לְמָה שֶׁהַבַּחֲוֹרִים שְׁלָנוּ לֹא יַעֲשׂוּ אֶת זֶה? לְמָה שְׁלֹא יִהְיֶה לַבַּחֲוֹרִים אֶת
הַרְגֵּשׁ? וְאִם אֵין לָהֶם אֶת הַרְגֵּשׁ לַעֲזוֹר - לְמָה שְׁלֹא יִגְרְמוּ שִׁיְהִי לָהֶם רַגֵּשׁ? בְּכָל
הַשָּׁנִים הִישִׁיבָה בְּוִילִיאַמְסִבּוֹרְג הִיְתָה בְּנוֹיָה כֹּה, שֶׁבַחֲוֹרִים עוֹזְזִים, בַּחֲוֹרִים
עוֹשִׂים, בַּחֲוֹרִים פּוֹעֲלִים.

דַּע לָךְ, אוּ זֶה אוּ זֶה, אוּ שְׂאֵתָה מְכַנֵּס בַּבַּחֲוֹר רַגֵּשׁ לַעֲזוֹר, מְמַנֵּס אוֹתוֹ לְסִדְרָן,
גַּבְּאִי, שִׁמְשׁ וְכוּ', אֲזֵ הוּא לּוֹקֵחַ אֶת הַחִיּוֹת שְׁלוֹ מְזֶה, וְאִם לֹא - הוּא יִתְחַבֵּא אִם
סִיגְרִיּוֹת, עִם טְלָפוֹן, עִם דְּבָרִים לֹא טוֹבִים.

מָאד אַבְקֵשׁ מִמֶּךָ, תְּפִיחַ בַּבַּחֲוֹרִים חִיּוֹת לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוֹ, תַּעֲשֶׂה אִתָּם מָה
שְׂאֲנִי עֲשִׂיתִי אִתָּךְ, תִּזְכּוֹר כְּשִׂאֵתָה הִיִּיתַ בִּישִׁיבָה, עוֹד לַפְּנֵי הַבַּר מִצְוָה שְׁלָךְ, אִיךָ
נִתְתִּי לָךְ מִטְּאַטָא בִּיד וְלִמְדָתִי אוֹתָךְ לְנִקּוֹת, לְמָה רַק הַבַּחֲוֹר חַיִּים זַאנּוּוִיל, וְהַבַּחֲוֹר
אַלִּימְלֶךְ נֵרוֹ יָאִיר, וְיוֹסֵף שְׁלֵמָה, וְאַבְרָהָם יִצְחָק? חֶבֶל שְׁלֹא לְכוּלָם יֵשׁ חֶלֶק
בְּלִשְׁמֵשׁ, וְכִשְׁמִגִיעַ חַג, מַעֲמָד - מִי צָרִיךְ מְלַצְרִים גּוֹיִם? הַחֵן מִסְתַּלֵּק; אִיפֹה
הַבַּחֲוֹרִים שְׁלָנוּ?

מָאד אַבְקֵשׁ מִמֶּךָ שֶׁתַּעֲזֹר לִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה שְׁכַל בַּחֲוֹר יִהְיֶה שִׁמְשׁ בַּקֵּה לָהּ; זֶה
כָּל כֹּף בְּרִיא וְכָל כֹּף קְדוֹשׁ.

תְּשַׁלַּח לִי בְּכָל יוֹם הוֹדְעָה עִם כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט שְׁקוֹרָה בִּישִׁיבָה.

בְּשֵׁר בְּרִסְלָב

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשֶׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ג אֲיִיר, שְׁנַת ה'תשפ"ו

שְׂמוּאֵל לֵיִיב פְּעֻלָּבְעֵרְבוּיִם נִירוּ יֵאִיר, קִרְיַת בְּרִסְלָב

"זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה ה' נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בּוֹ", אֲנִי כָּל כֶּף שְׂמַח שֵׁישׁ בְּשֵׁר בְּרִסְלָב, עוֹפוֹת שְׁנִשְׁחָטוּ עַל יְדֵי הַשּׁוֹחֲטִים הַיְקָרִים שְׁלָנוּ, חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, יִרְאִים וּשְׁלָמִים, אֲבָרְכִים שְׂמַתְנֶהֱגִים בְּקִדּוּשָׁה וּבְטָהֳרָה, אֲבָרְכִים שּׁוֹחֲטִים שְׁלֹא לֹאֲחִים אֶת הַחֲלָף, אֶת הַסַּכִּין - רַק אַחֲרֵי הַתְּבוּדוֹת.

תְּבָרֵךְ שְׁעֵשִׂית אֶת כָּל הָעֲבוּדָה הַקְּשָׁה כְּדֵי שְׁזֶה יוּכַל לְצֵאת לַפְעֵל.

תּוֹדִיעַ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ שְׂאֶפְשֵׁר לְקַבֵּל בְּשֵׁר בְּרִסְלָב, וְשֵׁב עִם חֲבָרֵי הַהֲנַהֲלָה, שְׁיֻכְלוּ לִיֶּסֶד אֶת זֶה נְכוֹן, שְׁזֶה יִהְיֶה תַּחַת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, כֶּף תִּהְיֶה סִייעָתָא דְשְׂמִיא, כִּי לְכָל דְּבָר שֶׁל "קְהֵלַת הַיִּכָּל הַקּוֹדֵשׁ" יֵשׁ סִייעָתָא דְשְׂמִיא, מוֹהֲרָא שׁ טוֹרַח בְּשִׁבִיל הַקְּהֵלָה, רוֹאִים בְּחוּשׁ שֶׁהַצְּלָחָה הַיָּא שְׁלֹא כְּדָרְךָ הַטְּבַע, יֵשׁ אִיזָה כַח גְּבוּהָ, כַח הַצְּדִיקִים.

תֵּן לָךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הַצְּלָחָה וְנַחַת אֶצֶל יְלָדֶיךָ וְנִכְדֶיךָ, אָמֵן.

...

לְוֵדָא שֵׁישׁ לִילְדִים חֲבָרוּתָא טוֹבָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשֶׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ג אֲיִיר, שְׁנַת ה'תשפ"ו

... נִירוּ יֵאִיר

אֲנַחְנוּ - בֵּית הַסֵּפֶר בֵּית פִּיגָא - לֹא אוֹמְרִים לִילְדָה: "אֵל תְּדַבְּרֵי עִם בַּת מְסִימַת"; אֲסוּר לָנוּ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, מִכְּמָה טְעָמִים, אֲבָל אַתֶּם הַהוֹרִים שְׂמַרְגִישִׁים שֶׁהַחֲבֵרָה הַזֹּאת לֹא טוֹבָה לְבַת שְׁלָכֶם, אַתֶּם חַיְבִים לַעֲשׂוֹת מַה שְׂאֲתֶם יְכוּלִים כְּדֵי לְנַתֵּק אֶת הַשְּׂיִכוּת בִּינֵינוּ; הוֹרִים צְרִיכִים לִהְיוֹת עִם עֵין פְּקוּחָה עַל הַיְלָדִים וְלִרְאוֹת אִם יֵשׁ לָהֶם חֲבָרוּתָא טוֹבָה.

עַל כֵּן תִּהְיֶה זֵהִירִים וְתִנּוּ לִילְדִים הַכֵּי הַרְבֵּה אֲהַבָה וְרִגְשׁ, וּבְמִקְבִּיל תִּזְהָרוּ מְאֹד שֶׁיִּהְיוּ לִילְדִים חֲבָרִים וְחֲבָרוֹת שֵׁישׁ לָהֶם תְּמִימוֹת וְאֲמוּנוֹת חֲכָמִים לְלַכֵּת בְּדָרְךָ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, כְּפִי שְׂקַבְלָנוּ מִמוֹהֲרָא שׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

תהיה יותר בבית, תבוא הפיתה לבלות עם הילדים, בערב כשהילדים הקטנים ישנים תבלה עם הבוגרים, תשחק אתם משחק, תאכל אתם קרטיב, גלידה, פופקורן... תראה שיהיה נעים בבית.

ועל כולם, תפלה; תבקש מהשם יתברך בכל יום על כל הילדים, תבקש על כל אחד ואחד, לא בנשימה אחת; את עשרת בני הזמן אומרים בנשימה אחת, צריכים לבקש על כל ילד בנפרד שיהיו להם חברים טובים עם תמימות, עם אמונת חכמים...

...

לעשות רשום שכל התושבים יוכלו ללכת לבחירות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת במדבר, כ"ג אייר, שנת ה'תשפ"ו

אייזיק ראטה גרו יאיר, קרית ברסלב

ישבתי היום עם חברי ההנהלה בישיבה מהשעה שתיים עשרה עד השעה שש, עברנו על הרבה מאוד דברים, הפל לטובת הקהלה, לטובת כל אנשי שלומינו.

אני רוצה לבקש שממך שתעזור לי; בזה שתעזור להנהלה במה שהם מבקשים ממך, ובפרט שתעזור לעשות רשום של כל התושבים בקרית ברסלב שיוכלו ללכת לבחירות פשצריף; מה שחכמנו הקדושים אומרים (ספרי בהעלתך, פיסקא יא) "עשו שונא ליעקב", זה במלוא מובן המלה, ועל ידי שהולכים לבחירות וכו' - הם מרשים לנשם וכו'.

כמו כן תדע שפתוב לכל אחד כף וכוף יגיעה בשנה, כלומר, בכל שנה פותבים את העמל והגיעה לכל השנה, 'זכה' - זה הולך לדברים טובים, נבגית קריה, תלמוד תורה, בית פיגא, כולל, מקוה טהרה, בית הכנסת, קעמפ, 'לא זכה' - העמל והגיעה הולכים לריק, לרוח; אשרי מי שהעמל והגיעה שלו הולכים למען הכלל ולפוצו מעינותיה חוצה.

...

לשמש את רבנו, בלי חשבונות אישיות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת במדבר, כ"ג אייר, שנת ה'תשפ"ו

... נרו יאיר

אחרי שהייתי יותר משבוע בקרית ברסלב, אני רוצה להגיד לך שהאספה שהיתה לנו בשבוע שעבר עד מאוחר בלילה, עד השעה שתיים וחצי לפנות בקר - זה היה הדבר הכי יפה בשבילי, כי אם אפשר שיהיה שלום בינינו - זה הדבר הכי גדול, וכשנאהב זה את זה, אפילו שיש לנו דעות אחרות - זה עולה על הכל.

דע לך, לסמ"ך מ"ם יש דרך אחת - ורק דרך אחת - איך הוא יכול לשבור את הקהלה שלנו, רק על ידי מחלקת, ואם אנחנו נתחזק, נמשיך להיות אצל רבנו, נמשיך ביחד לשמש את רבנו, אפילו שעושים אחרת ממה שאנחנו רוצים, ולא מקשיבים וכו' וכו' - אנחנו נצליח מאד.

מהיום והלאה תגיד את הדעה שלך, בכל פעם שמזמינים אותך לאספה תגיד את הדעה שלך, ואם לא יעשו כמו שאתה אומר - תמשיך לעזור מכל הלב, ואם אתה תצטרך לנקות את החלב שהם שפכו וכו' - תעשה את זה מכל הלב, תחשוב רק על רבנו, תחשוב: 'אני לא עובד בשביל אף אחד, אני לא מחפש 'ונעשה לנו שם' (בראשית יא, ד), אני לא מ'דור ההפלגה' שחפשו את כבוד עצמם; ראיתי כל כך הרבה בשנים שאני פה, כל כך הרבה אנשים שעבדו, עשו ופעלו, וכשהם הפסיקו לקבל כבוד - הם עזבו; אז התברר למפרע שהיתה להם בסתר פונה לא נכונה, כי איך יכול להתכבות הרגש אל רבנו בגלל דברים כאלה...?

אני אוהב אותך, ועכשו אחרי שהסכמת להתכופף אני עוד יותר אוהב אותך, אל תחשוב שאותי מצייתים לכל מה שאני אומר, בכל זאת אני ממשיך לשמש את רבנו ז"ל.

חזק ואמץ, תמשיך לעזור לקהלה, אבל רק אם אתה תשים בצד את כל החשבונות שלך ותעזר לכל אחד, אתה תתן חייוף לכל אחד, חס ושלום לנהל חשבונות עם פלוני ואלמוני.

...

לחזור ולומר אין ספר פעמים בסבלנות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת במדבר, כ"ג אייר, שנת ה'תשפ"ו

... נרו יאיר

אשמה מאד אם אתה תקבל את המשנה שהמנהל מרדכי נרו יאיר הציע לך, לבוא להיות מלמד אצלנו בקרית ברסלב בשנה הבאה שנת תשפ"ז לפתה הגבוהה, 'פתה ט'; ; יתן לך השם יתברך הצלחה, חן וסיעתא דשמאי עם התלמידים.

הסוד של חנוך הוא לומר ולחזור ולומר אין ספר פעמים בסבלנות, רבנו ז"ל אומר (חיי מוהר"ן, סימן שצא), שאפילו שרואים שכל הדרשות וכל מה שעושים עם הילד הולכים לאבוד - בכל זאת תפגס טפה אחת מהחזיק ומתמלים שמדברים ומשננים, ומזה יהיו דברים יפים; זה היסוד של מחנה, להיות מוכן לומר ולחזור ולומר בסבלנות ובאהבה; זה מה שרבנו עושה אתנו, כמה סממנים הוא שופך עלינו והכל הולך לאבוד, בכל זאת נכנסת טפה פה, טפה שם; כך אנחנו צריכים לעשות עם הילדים.

תודה, תצליח.

...

אני אוהב אותך, ואני לא מרחיק אותך

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת במדבר, כ"ג אייר, שנת ה'תשפ"ו

... נרו יאיר, קרית יואל, מונרו

ראיתי את ההודעות שלך.

חבל שאתה בקטנות הדעת שפזו, אתה מפה את עצמך, שאני כועס עליך וכו', וכו', שטיות והבלים, אני כל כך אוהב אותך, וכבר אמרתי לך כל כך הרבה פעמים שאתה חי בשקר, נראה שפךר חזרת על השקר כל כך הרבה פעמים שאתה בטוח שזו האמת.

רבנו ז"ל כבר מדבר על זה, רבנו אומר (חיי מוהר"ן, סימן תק"ג): "יש אחד ששוכב על מטתו, ובודה מלבו דבר שקר על חברו, שתברו דבר עליו או עשה לו שלא

פּוֹהֵגִן לְהַכְעִיסוֹ וְכִיּוֹצֵא בְּזָה, וּמִתְחִיל לְהִתְרַגֵּז עַל זֶה וּבּוֹעֵר כְּעֶסוֹ עַל חֲבֵרוֹ, וְנִתְמַלֵּא רִגְזוֹ עָלָיו חָנָם עַל לֹא דָבָר, כִּי הוּא בְּעֶצְמוֹ חָשָׁב וּבִקְדָה זֹאת עַל חֲבֵרוֹ, וּבְאַמַּת חֲבֵרוֹ נִקְי מִזֶּה לְגַמְרִי”.

אֲנִי מִבְקֵשׁ מֵהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁתֵּצֵא מִקְטָנוּת הַדַּעַת הַזֹּאת, שֶׁתֵּעֹזֵב אֶת הַשְּׁטוּיּוֹת וְהַהֲבִלִים וְכִבֵּר תִּנְכַּח שְׂאֲנֵי אוֹהֵב אוֹתָךְ וְכוּלָם אוֹהֵבִים אוֹתָךְ, וְאִם לֹא מִקְשִׁיבִים לַדַּעוֹת שֶׁלְךָ זֶה לֹא אוֹמֵר שְׁלֹא אוֹהֵבִים אוֹתָךְ, וְכִשְׁלֹא מְצִיטִים לְמָה שֶׁאַתָּה אוֹמֵר זֶה לֹא אוֹמֵר שְׂרוּצִים לְהִרְחִיק אוֹתָךְ.

לִי בְרוּר שְׂכוּלָם מִפִּירִים לְךָ טוֹבָה עַל כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ, אַף אֶחָד לֹא הִרְחִיק אוֹתָךְ, זֶה הַסֵּמֶךְ” מ”ם שֶׁמִּחַפֵּשׁ לַעֲשׂוֹת מַחְלָקֶת בֵּין אֲנֹשֵׁי הַמֶּלֶךְ, ... גֵּרוֹ יֵאִיר מוֹכִיחַ אוֹתִי כָּל הַזְּמַן לְמָה אֲנִי נוֹתֵן לָזֶה לְקִרוֹת, שֶׁיִּרְחִיקוּ אוֹתָךְ וְכוּ; אֲנִי לֹא סוֹבֵר כֶּף, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה אַתָּה בְּעֶצְמָךְ שֶׁמְכָה אֶת עֶצְמָךְ, אַתָּה מְשַׁנֵּן אֶת הַשֶּׁקֶר הַזֶּה עַד שֶׁזֶה הוֹפֵךְ לְהִיּוֹת אֱמֶת אֶצְלֶךָ...
...

הִיסוּד לְהִיּוֹת מְלַמֵּד טוֹב הוּא ‘שְׂמֻחָה’

בְּעִזְרַת ה’ יִתְבָּרַךְ - יוֹם א’ פְּרֶשֶׁת בַּמִּדְבָּר, כ”ג אֵייר, שְׁנַת ה’תשפ”ו
... גֵּרוֹ יֵאִיר

חִזַּק וְאַמֵּץ בְּעִבּוּדְךָ הַקְּדוּשָׁה לְהִיּוֹת מְלַמֵּד לְתִינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, הִיסוּד לְהִיּוֹת מְלַמֵּד טוֹב הוּא ‘שְׂמֻחָה’, שֶׁהַמְּלַמֵּד יִהְיֶה בְּשְׂמֻחָה, ‘בְּגִדְלוֹת הַמּוֹחִין’; אִם חֵס וְשְׁלוֹם הַמְּלַמֵּד הוּא בְּעֶצְבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, בְּקִטְנוֹת הַמּוֹחִין - עֲלוּלָה לְהִיּוֹת סִפְנַת נְפֹשׁוֹת, עֲלוּלִים לְשִׁבֵר אֶת הַיְלָדִים וְלִהְפֹךְ אוֹתָם לְבַעֲלֵי מוּמִין הַשָּׁם יִשְׁמְרֵנוּ.

מוֹהֲרָא”ש אוֹמֵר, לְכֵן קוֹרְאִים אֶת פְּרֶשֶׁת בַּמִּדְבָּר שְׁבוּעַת לְפָנַי חַג הַשְּׁבוּעוֹת, קוֹרְאִים אֵיךְ הַתּוֹרָה מוֹנָה אֶת הַיְהוּדִים, אוֹמֵר רַש”י (בַּמִּדְבָּר א, א): “מִתּוֹךְ חֲבָתֶךָ לְפָנָיו מוֹנָה אוֹתָם כָּל שְׁעָה”, כִּי מִתֵּן תּוֹרָה וְקִבְּלַת הַתּוֹרָה יְכוּלִים לְהִיּוֹת רַק מִתּוֹךְ אֲהֲבָה גְּדוּלָה, רַק כֶּף הַתְּלַמִּידִים יְכוּלִים לְקַבֵּל.

על כֵּן תִּתְחַזַּק בְּכֹל הַכּוּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֵל תִּטְעֶה אֶת עֵצְמְךָ עַל יְדֵי הַקְּלִיפוֹת שֶׁל הַצְּדָקוֹת, הַשֵּׁטֶן הָאֲדוּק, שְׁעוֹשֶׂה אוֹתְךָ 'מֵאֵד רְצִינִי', וְגוֹרֵם לְךָ לְרֵאוֹת רַק חֶסְרוֹנוֹת, תִּשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַעֲצוֹת שֶׁל רִבְנוּ לְחַפֵּשׁ רַק אֶת הַטּוֹב אֲצִלְךָ, אֲצֵל הַיְלָדִים; תִּבְנֶה אוֹתָם.

יֵשׁ לִי עוֹד הֶרְבֵּה מֵה לּוֹמֵר, אֲבָל כָּל זְמַן שֶׁאַתָּה בְּקִטְנוֹת הַמּוֹחִין, אַתָּה לֹא מוֹכֵן לְשִׁמוּעַ - אֲנִי אֲמַנֶּע...

...

לְהִזְהַר שֶׁבִּבְתֵּי הַמְּדַרְשִׁים יִתְנַהֲגוּ בְּאוֹפֵן נְכוֹן

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם א' פְּרִשְׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ג אֵייר, שְׁנַת ה'תשפ"ו
אֲבִרְהֵם הָעֶרֶשׁ נִרוּ יֵאִיר, גִּבְאֵי קְרִית בְּרִסְלָב

חֲזַק וְאַמֵּץ בְּלִשְׁמֵשׁ אֶת רִבְנוּ, אַתָּה עוֹשֶׂה הֶרְבֵּה דְבָרִים יְפִים בְּשִׁבִיל הַפְּצָה, עֵתוֹן ה'בְּלִעְטֵל' הַיְפָה וְכוּ', אֲבָל עוֹד יוֹתֵר זֶה הַקְּרִיָּה הַיְפָה, הַהֶפְצָה שְׁיִוְצֵאת מִקְרִית בְּרִסְלָב עוֹלָה עַל הַכֹּל, מֵאוֹת וְאַלְפֵי אֲנָשִׁים מְסֻתּוֹבְבִים בְּקְרִית בְּרִסְלָב, וְכוּלָם אוֹמְרִים פֶּה אֶחָד שְׁאִין כְּמוֹ אֲנָשֵׁי רִבְנוּ, הַעֲדִינוּת וְהַמְדוּת וְהִירָאת שָׁמַיִם לֹא רוֹאִים בְּאֵף מְקוּם; מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, חֲזַק וְאַמֵּץ וְתִמְשִׁיךְ, אֵל תִּרְפֶּה מִהַעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה.

מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, תִּרְאֶה שֶׁבִּבְתֵּי הַכְּנֶסֶת לֹא יְהִיָּה מְשֻׁנָּה קֶרֶן, מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר "מְשֻׁנָּה קֶרֶן חֲצִי גִזְק" (בְּבֵא רַמָּא י"ד.); תִּרְאֶה שֶׁכוּלָם יְבוֹאוּ לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, שְׁלֹא יִשְׁוֹחְחוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, זֹה חוֹצְפָה שְׁמִדְבָּרִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה; אֶפְשָׁר לְשׁוֹחַח בְּפִאֲלִישׁ, וְגַם שְׁכוּלָם יְבוֹאוּ לְבוֹשִׁים בְּחִלְיָה וְכוּבַע, לֹא כְּמוֹ כְּשֶׁהוֹלְכִים לְבָלוֹת.

אֲנִי רוֹצֶה שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶסְפָּה עִם הַגִּבְאִים שֶׁל בֵּית הַמְּדַרְשׁ ..., מֵה לַעֲשׂוֹת בְּקִיץ עִם בֵּית הַכְּנֶסֶת כְּשֶׁכָּל הַמִּתְפַּלְלִים בָּאִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל, הָאֵם לְסַגּוֹר אֶת זֶה, כִּי בָּאִים לְשֵׁם שְׁכָנִים שְׁעוֹשִׁים מְסִיבוֹת; לֹא בְּגִלְל זֶה פְּתַחְתִּי אֶת קְרִית בְּרִסְלָב. כְּמוֹ כֵּן שָׁב עִם הַגִּבְאִים שֶׁל בֵּית הַמְּדַרְשׁ ..., אֲנִי שׁוֹמֵעַ שֶׁהַתְּפִלוֹת שֵׁם בִּימֵי

החול, מנחה וערבית - זה כמו גן ילדים, תראה אם זה נכון; או שמשנים את הדרך או שתסגור, אני לא צריך בקרית ברסלב דבר כזה...

והעקר תדבר עם אנשים רק אחרי התבודדות, לדגמא כשאתה רואה שמישהו מגיע לבית הכנסת עם הטאבלט שלו ועומד ליד הבימה וכו', תתבודד שתוכל לעורר אותו בדבורים הנכונים, שהוא לא יעלב, ואם בכל זה הוא יעלב - מה נעשה? אי אפשר להשאיר בית הכנסת, קנייה, תלמוד תורה - בהפקרות.

...

להיות מורה בבית פיגא, זו אחריות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת במדבר, כ"ג אייר, שנת ה'תשפ"ז
מרת ... תחי'

אתם שולחים לי הודעות כל הזמן היתכן שלא נותנים לכם עבודה ב"בית פיגא", אתם כאובים ומלאים בטענות.

אני רוצה שתדעו שלהיות מורה זו אחריות, וצריכים לעשות כל מה שבית הספר אומר לעשות; אי אפשר להתחמק, וכשמוכיחים - תמיד לבוא עם תירוצים טובים; להיות מורה זה רק כשרוצים, ויש את הרגש ללמוד עם בנות ישראל את האמונה הקדושה, את היפי של צניעות, את העצה של רבנו, העצה של משיח; לדבר אל השם יתברך וכו' וכו'.

בית פיגא זה הדרך הכי יקר לי, כל תזונה של בית פיגא נעשית רק אחרי הרבה התבודדות, אני מבקש הרבה מאד מהשם יתברך שיהיה לנו את המורות הכי טובות, מורות שיש להן רגש לבנות, מורות שאוהבות בנות, שרגישות לבנות, אני לא צריך מורות שילמדו אותי חנוף, אני צריך מורות שיצייתו למה שאומרים להן ויקשיבו למנהל ולמנהלת, (בודאי שאפשר לומר דעות ולספר מה שרואים, וכשחושבים שדברים לא נכונים), לעשות מה שמצויים לעשות, לא לעשות מה שרוצים ואחר כך לתת תירוצים.

אם אתם רוצים להיות מורה בבית פיגא - תדברו עם המנהל והמנהלת, אנחנו

צְרִיכִים עוֹד מוֹרוֹת, אֲנַחְנוּ מִחֲפָשִׁים מוֹרוֹת טוֹבוֹת, וְכָל אִשָּׁה בְּקִהְלָה שְׂרוּצָה לְבוֹא לְלַמֵּד בְּבֵית פִּיגָא - שְׂתוּדִיעַ, אָבֵל זֶה יְכוֹל לַעֲבוֹד רַק כְּשֵׁרוּצִים אֶת אוֹתוֹ דְּבַר שְׂאֲנַחְנוּ רוּצִים. וּכְשֵׁיִשׁ רָגַשׁ לַעֲדִינּוֹת, אוֹהֲבִים צְנִיעוֹת וְנִגְעָלִים מִהֶרְחֹב, מוֹרָה צְרִיכָה לְבוֹא בְּלְבוֹשׁ עֲדִין, לֹא עִם הַסְּמֵרְטוּטִים הָאֲרוּכִים שֶׁמְטַאֲטְאִים אֶת הָרִצְפָּה, וְלֹא בְּבִגְדִים לְבָנִים, נִעְלִים לְבָנוֹת, אִשָּׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת דוּגְמָא, שְׁבָלִי שְׂתוּדַבְר הַבְּגָדִים שְׁלָה כְּכֹר יִלְמְדוּ אִיף יָפָה לְהִתְלַבֵּשׁ.

...

...

אֵין מְקָרָה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פְּרֻשֶׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ד אֵייר, שְׁנַת ה'תשפ"ו
לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר

אִם אַתָּה עוֹבֵר יָמִים קָשִׁים, אַתָּה מְרַגֵּישׁ שְׂאֵתָה נִמְחֵץ - שְׁחַס וְשָׁלוֹם לֹא יִהְיוּ לָךְ קִשְׁיוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, תִּאֲמִין שְׁכָּל מַה שֶּׁהַשֵּׁם עוֹשֶׂה זֶה לְטוֹבָה. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְסַפְּרִים (נִדָּה לֹא), שְׁנֵי חֲבָרִים קָנוּ סְחוּרָה כְּדִי לְמַכּוֹר אוֹתָהּ בְּמִדְיָנָה אַחֲרַת, וּבְעוֹדָם הוֹלְכִים לְסַפִּינָה אֶחָד מֵהֶם שָׁבַר אֶת רִגְלוֹ וְהוּא לֹא יָכַל לְלַכֵּת לְסַפִּינָה, הַסַּפִּינָה נִסְעָה עִם הַשְׂתַּתֵּף הַשְּׁנִי, כְּשֶׁהוּא לוֹקַח אֶתוֹ אֶת כָּל הַסְּחוּרָה, וְהָאָדָם שֶׁשָׁבַר אֶת רִגְלוֹ נִשְׁאַר מֵאֲחוֹר, וְהָאָדָם הַזֶּה הִתְחִיל לְדַבֵּר נֶגֶד הָאֲמוּנָה, הָיוּ לוֹ טַעֲנוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאַחֲרַי זְמַן הוּא שָׁמַע שֶׁהַסַּפִּינָה טָבְעָה בַּיָּם עִם כָּל הָאֲנָשִׁים וְעִם כָּל הַסְּחוּרָה, אַז הוּא הִתְחִיל לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ (יִשְׁעִיָּה יב, א):
"אוֹדֶךָ ה' כִּי אֲנַפְתָּ בִּי", אֲנִי מוֹדֶה לָךְ הַשֵּׁם שֶׁכְּעִסְתָּ עָלַי - שְׁבַרְתָּ לִי אֶת הָרִגְלִי, וְכָף הַכְּסָדְתִּי אֶת הַסַּפִּינָה וְנִשְׁאַרְתִּי בַחַיִּים, "יֵשֶׁב אַפְּךָ וּתְנַחֲמַנִּי", בְּפִסּוּק הַזֶּה מְרוּמָז שָׁמוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, רַבְּנוּ מְנַחֵם אוֹתָנוּ, רַבְּנוּ מְמַלֵּא אוֹתָנוּ בְּאֲמוּנָה, שֶׁהָאָדָם יוֹדֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל מַה שֶּׁהוּא עוֹשֶׂה אֶתוֹ, אֲפִילוֹ שְׂזָה נִרְאָה כְּמוֹ רַע.

אָחִי הַיְקָר, חֲבָרֵי חֲמִדַת לְבָבִי, אֲפִילוֹ שְׂאֲצַלְךָ הַסְּפוּר לֹא נִגְמַר כְּךָ, תִּשְׁיִר וְתִרְקֹד: "אוֹדֶךָ ה'", אֲנִי מוֹדֶה לָךְ הַשֵּׁם עַל הַכָּל, וְגַם עַל כָּל מַה שֶּׁעָבַר עָלַי";

תִּאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁאִין מְקַרְה, אִין טְבַע, אִין טְעוּיוֹת; כָּל מָה שְׁקוֹרָה זֶה
בְּחֻשְׁבוֹן מְדִיק.

הַשֵּׁם יַעֲזוֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכֹל הָעֲנָנִים.

...

מְנַהֵל צְרִיף לְשֵׁאת אַחֲרֵיּוֹת עַל כָּל מָה שְׁסָבִיב הַתְּלַמוּד תּוֹרָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ג אִיָּר, שְׁנַת ה'תשפ"ו

מְרַדְכֵי אִינְדִּיג נְרוּ יֵאִיר, מְנַהֵל תְּלַמוּד תּוֹרָה הֵיכַל הַקּוֹדֵשׁ קְרִיַת בְּרֶסֶלֶב לִיבְעֶרְטֵי

אֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שֶׁתִּשְׁמַר גַּם עַל הַמְּטַבָּח שֶׁל הַתְּלַמוּד תּוֹרָה; אֲנִי שׁוֹמֵעַ
שֶׁמְּפַעִילִים שֵׁם מוֹזִיקָה יִשְׂרָאֵלִית שֶׁל זְמָרִים חִילוֹנִים, כָּל כּוֹלוֹ נְבוּל פֶּה, וְשֵׁם
מְבַשְׁלִים אוֹכֵל לִילְדִים הַקּוֹדֵשִׁים שְׁלֵנוּ, וְגַם יְלָדִים מִהַתְּלַמוּד תּוֹרָה הוֹלְכִים לַעֲזוֹר
שָׁ; אֲנִי לֹא מְרַצֶּה שְׂאֲצַלְנוּ יֵשׁ הַפְּקָרוֹת שְׁכֹזֹאת.

עַל כֵּן בְּרֻצוֹנִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שֶׁתְּהִיָּה מְנַהֵל גַּם עַל הַמְּטַבָּח וְעַל הַטְּבַח, תִּשְׁמַר
אִתָּה מוֹזִיקָה מְפַעִילִים, גַּם עַל הַבְּחוּרִים שְׁעוֹזְרִים בַּתְּלַמוּד תּוֹרָה אֲצֹל הַיְלָדִים
הַקְּטַנִּים, שִׁים עֲלֵיהֶם עֵינָא פְּקִיחָא שֶׁתְּהִיָּה לָהֶם יִרְאת שְׁמִים. אֲנִי מְפַחַד שֶׁנְּהִיִּים
חוֹרִים וְכוּ', כִּי פֶשֶׁתְּלַמוּד תּוֹרָה הִיָּה בְּווִילְיָא מְסוֹבֹרָג עִם הַיְשִׁיבָה רְאִיתִי כָּל דְּבָר
וְהִרְחַתִּי כָּל דְּבָר, וְשִׁמְרַתִּי, עַכְשָׁו אֲנִי לֹא רוֹאֶה, אֲנִי לֹא שֵׁם, וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה שֶׁחַס
וְשָׁלוֹם יִהְיוּ חוֹרִים לַעֲבֹרוֹת, אֲנִי רוֹצֶה שְׂאֵתָה תְּהִיָּה הָאֲחֵרָאִי עַל כָּל דְּבָר, הֵן
הַתְּלַמוּד תּוֹרָה, הֵן הַמְּלַמְּדִים, הַעוֹזְרִים, נְהַגִּים, טְבָחִים וְכוּ'.

לָךְ בְּבַקֵּר לְהַתְּבוֹדְדוֹת, אַל תִּלָּךְ לַתְּלַמוּד תּוֹרָה בְּלִי הַתְּבוֹדְדוֹת, תִּתְחִיל אֶת
הַיּוֹם עִם הַתְּבוֹדְדוֹת - כֶּף תְּהִיָּה בְּגִדְלוֹת הַמוֹחִין, יִהְיוּ לָךְ הַצְּלָחָה וְכַח, וְחַס וְשָׁלוֹם
בְּלִי הַתְּבוֹדְדוֹת עֲלוּלָה לְהִיּוֹת סְכַנַּת נַפְשׁוֹת, עֲלוּלִים חַס וְשָׁלוֹם לְהָרוֹג אֶת הַיְלָדִים;
פִּיזִית - עִם סְטִירוֹת, וְנַפְשִׁית - בְּלִבִּישׁ אוֹתָם, חַס וְשָׁלוֹם, חַס וְשָׁלוֹם.

...

רֵאָה לְאָכוֹל אֶטְרִיּוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יום ג' פְּרֻשֶׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ה אִיִּר, שְׁנַת ה'תשפ"ו
לְכַבּוֹד ... נְרוּ יְאִיר

מה אַתָּה הוֹלֵךְ לְאָכוֹל הַיּוֹם לְאַרוּחַת עָרֶב? רֵאָה לְאָכוֹל "לְאֶקְשָׁן" (אֶטְרִיּוֹת), כִּי מוֹהֲרָא שׁ מְסַפֵּר, פַּעַם שָׁמְעוּ אֶת הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֶק זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ אוֹמֵר, שֶׁהַיּוֹם הוּא לֹא רוּצָה לְאָכוֹל "קֶאֱשַׁע" (דִּיָּסָה) בְּאַרוּחַת עָרֶב, הַיּוֹם הוּא רוּצָה "לְאֶקְשָׁן" (אֶטְרִיּוֹת), הוּא אָמַר שֶׁהוּא לֹא מִתְבַּוֵּן לְאֶכֶל, הוּא מִתְבַּוֵּן לוֹמַר שֶׁהוּא לֹא רוּצָה לְאָכוֹל "קֶאֱשַׁע" (דִּיָּסָה) הוּא לֹא רוּצָה קְשִׁיּוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, הוּא רוּצָה "לְאֶקְשָׁן", שְׂזָה הַמַּלְיָם 'לֹא-קְשִׁיּוֹן' - "שׁוֹם דְּבָר לֹא קְשָׁה לִי, אֵין לִי קְשִׁיּוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ".

עַל כֵּן אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שְׁגַם אַתָּה תִּזְמִין קֶפְסֵת "לְאֶקְשָׁן", וְאִם יֵשׁ לְךָ בְּבֵית "קֶאֱשַׁע" - לְךָ לְשֹׁדֵה לְשֹׁפֵךְ אֶת "קֶאֱשַׁע", לְךָ לְהִתְבּוֹדְדוֹת, תְּשִׁיחַ אֶת לְבָבְךָ, תִּבְקֶשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ עַל אַמוּנָה בְּרוּרָה מְזַכֶּכֶת וְחֹזְקָה, שֶׁתִּרְגְּשֵׁי אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ וְתִזְכֹּר שֶׁאֵין שׁוֹם דְּבָר בְּלִעְדֵי, הַכֹּל זֶה הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, דּוּמָם צוֹמַח חַי מְדַבֵּר - הַכֹּל הַכֹּל זֶה הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ.

אֲחֵי הָאֱהוּבִים, חֲבֵרֵי חֲמֻדַּת לְכָבִי, אֵין חֲבֵרִים, חֲכָל לְהַחְנִיף, תִּרְאֶה אֶת הַדְּבוּרִים הַמְּתוּקִים שֶׁל מוֹהֲרָא שׁ בְּצִוּוּאָה (צִוּוּאֵת מוֹהֲרָא שׁ, סִימָן ט): "זְכָרוּ הַיֵּטֵב וְתִשְׁכְּבוּ עֲצָמְכֶם, וְאִזּוּ תִרְאוּ כִּי "שׁוֹא תְשׁוּעַת אָדָם", וְהַכֹּל הַכֹּל הַבָּלִים, אֵף אֶחָד לֹא יָכוֹל לְעֹזֵר לָכֶם, וּמִכָּל שְׁפָן שֶׁאֵינוּ יָכוֹל לְהִזִּיק לָכֶם. וְעַל כֵּן אַל תִּירְאוּ וְאֵל תַּחַתּוּ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁפָעוּלָם, וּמִכָּל שְׁפָן שֶׁאֵל תַּחְנִיפוּ אֶת שׁוֹם בְּרִיָּה, כִּי לֹא יוֹעִיל כָּלָל, אֵלָּא עוֹד יִזִּיק לָכֶם בְּבִרְיֹאוֹתְכֶם. כִּי כְּשֶׁאָדָם שֵׁם בְּטַחֲוֹנוֹ בְּבִשָּׁר וְדָם, וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁאֵינוּ נֹעֲשֶׂה כְּרִצּוֹנוֹ אִזִּי בָּא לְיַדִּי אֲכַזְבוֹת גְּדוּלוֹת עַד מָאֵד, וְנִשְׁבַּר לְגַמְרִי, וְנוֹפֵל בְּרוּחוֹ, וְנִחַלְשֶׁת דַּעְתּוֹ, אֲבָל בְּזֶה שֶׁמְכַנְיָסִים אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרִי בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אִזּוּ מְצַלִּיחִים בְּכָל הָעֲנִינִים".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

תִּזְרַק אֶת הַטֵּלְפוֹן הַמְּלַכְלֵךְ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ו אֵייר, שְׁנַת ה'תשפ"ו
לְכַבּוֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר

אֲנַחְנוּ כְּבָר עוֹמְדִים קְרוֹב מְאֹד לְיוֹם הַקְּדוֹשׁ, חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַקְּדוֹשׁ, אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְזִכּוֹת לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה; אֲנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מִשֶּׁהוּ שְׁמַנַּח לִי בַלֵּב, אֲנִי מְאֹד רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שֶׁתִּזְרַק אֶת הַטֵּלְפוֹן וְהֵטֵאבֶּלֶט שֶׁלָּךְ שֶׁבָּהֶם אַתָּה צוֹפֶה בְּקַלִּיפִים, סֵטְטוֹסִים וְכוּ' וְכוּ', הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלָךְ, שְׂמַחַת הַחַיִּים שְׁלָךְ - יִחְזְרוּ, כִּי עַל יְדֵי שְׁלֵא שׁוֹמְרִים אֶת הָעֵינַיִם, וְעַל יְדֵי שְׁשׁוֹמְעִים לְצִנּוֹת, נִבּוּל פֶּה, מְאֻבְדִים אֶת הַשִּׁידוּף, מְאֻבְדִים אֶת הַשְּׁלוֹם בֵּית; כְּפִי שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְסַפְרִים (סֵפֶר חֲסִידִים, סִימָן שִׁפּוֹ), הִיָּה אָדָם שֶׁצָּם הִרְבֵּה שֶׁהוּא רוֹצֵה לְהִתְחַתֵּן עִם אִשָּׁה שֶׁהוּא אוֹהֵב, הוּא בִקֵּשׁ הִרְבֵּה מְאֹד מִהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל הַשִּׁידוּף הַזֶּה, וְלֹא קִבְּלוּ אֶת הַתְּפִלוֹת וְאֶת הַתְּעִנּוּת שְׁלוֹ, הוּא הַתְּפִלָּה לְמָה הוּא לֹא קִבֵּל אֶת הַשִּׁידוּף שֶׁעָלִיו הוּא בִקֵּשׁ כָּל כֶּף הִרְבֵּה, עָנָה לוֹ הַצְּדִיק, "אָמַר הַחֶכֶם: מִפְּנֵי שֶׁאַתָּה צוֹפֶה בְּנָשִׁים, זֶה הַצַּעַר הַבָּא עָלֶיךָ בְּשִׁבִיל שֶׁהֵייתָ צוֹפֶה בְּנָשִׁים, וְזִמְנָן לָךְ מִה שְׁלֵא מְצָאָה חֵן בְּעֵינֶיךָ", כָּל הַצַּעַר שֶׁאַתָּה עוֹבֵר זֶה בְּגִלְל שֶׁאַתָּה לֹא שׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם, לְכֵן קִבַּלְתָּ שִׁידוּף אַחֵר, בְּלִי חֵן.

אִם אַתָּה תִּזְרַק אֶת הַטֵּאבֶּלֶט וְאֶת הַסְּמַאֲרֵטְפוֹן שְׁלָךְ וְכוּ' וְאַתָּה תִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה, אַתָּה תִּשְׁמֹר אֶת עֵינֶיךָ - אַתָּה תִּזְכֶּה לְאַמוּנָה חִזְקָה, הַחַיִּים יִהְיוּ לָךְ מִתּוֹקִים וְנִעִמִים. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן חֶלֶק א, סִימָן לא), עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים פט, כט): "וּבְרִיתִי נִאֲמַנֶת לוֹ", שֶׁבְּרִית וְאַמוּנָה הוֹלְכִים בְּיַחַד, וּכְשֶׁחָס וְשָׁלוֹם פּוֹגְמִים בְּבְרִית, עוֹשִׂים עֲבִירוֹת, צוֹפִים בְּעֵבְרוֹת - מְאֻבְדִים אֶת הָאַמוּנָה; אִי אֶפְשָׁר לְהִרְגִישׁ אֱלֻקוֹת כְּשֶׁהַמַּח מְלַכְלֵךְ בְּעֵבְרוֹת, כִּי כְּשֶׁמְלַכְלֵכִים אֶת הָעֵינַיִם - מְאֻבְדִים אֶת הַמוֹחִין, כְּפִי שֶׁהַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (פְּרִשְׁת מִשְׁפָּטִים, דף קי.): "סִילוּקָא דִּי־סוּדָא עַד אָבָא וְאִמָּא", כְּשֶׁפּוֹגְמִים בְּיִסוּד הַמוֹחִין מִתְקַלְקְלִים, מְאֻבְדִים אֶת הַמַּח, לֹא רוֹאִים יוֹתֵר אֱלֻקוֹת, לֹא מְרַגִּישִׁים אֱלֻקוֹת, הַכֹּל נִהְיָה כְּבוּי.

מְגִיעַ חַג כָּךְ קְדוֹשׁ, אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים וּמִתְקַרְבִּים עוֹד וְעוֹד לְהֵר סִינֵי, אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְזִכּוֹת עוֹד פַּעַם לְשִׁמוּעַ אֶת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת, אֲבָל צְרִיכִים לְזַרֵּק אֶת

הַשְּׂרָצִים הַמְתִּים, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (תְּעִינֵיט זט): "אָדָם שֶׁתּוֹפֵס שְׂרָץ בְּיָדוֹ, אִפְלוּ טוֹבֵל בְּכָל מֵימוֹת שְׁבַע עוֹלָם לֹא עֲלֶתָהּ לוֹ טְבִילָה, זָרְקוּ מִיָּדוֹ כִּיּוֹן שֶׁשָּׂבַל בְּאַרְבָּעִים סָאָה מִיַּד עֲלֶתָהּ לוֹ טְבִילָה", אֲבָקֵשׁ מִמֶּךָ, תִּזְרַק אֶת הַטֵּלְפוֹן הַמְּלַכְלָף, מִי יוֹדֵעַ אִם כָּל מָה שֶׁאֵתָהּ עוֹבֵר וְכוּ'; זֶה לֹא בְּגִלְל שֶׁהַעֲנִינִים הֵן הַפֶּקֶר רַחֲמָנָא לְצִלָּן...

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

עֵיקַר הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּךְ יִהְיוּ עַל לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ה' פְּרִשַׁת בְּמִדְבָּר, כ"ז אֵייר, שְׁנַת ה'תשפ"ו

לְכָבוֹד ... גִּירוּ יְאִיר

מוֹהֲרָא"ש מְבִיא בְּשֵׁם צְדִיקִים, שְׁסוּפֵי הַתְּבוֹת שֶׁל הַפְּסוּק (דְּבָרִים טז, טז):
 "וְהִיִּתְּ אִיךָ שְׂמִחָה" הֵם הַשֵּׁם "חַת"ף", הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה; שִׁמְחָה מְסַגֶּלֶת לְפְרִנְסָה.
 עֵיקַר הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּךְ יִהְיוּ עַל לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, בְּזֶה תְּלוּי הַכֹּל, כָּל הַהֲצַלְחָה
 תְּלוּיָהּ בְּשִׁמְחָה, כְּשֶׁשִּׁמְחִים מְצַלִּיחִים, כְּפִי שֶׁרַבְּנוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׁמְחָה חֶלֶק ב,
 סִימָן א): "מִי שֶׁהוּא שְׂמִחַת תְּמִיד, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ".

אֵל תַּחֲשׁוּב שְׁזוֹ עֲבוּדָה קְלָה, זוֹ עֲבוּדָה קְשָׁה מְאֹד, מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר, שְׁיִוְתֵר
 קֵל לְצוּם וְלַעֲשׂוֹת סִיגוּפִים - מֵאֲשֶׁר לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַטֵּבַע הוּא - לֵהִיּוֹת עֲצוּב,
 עַל כֹּל אָדָם עוֹבְרִים קְשָׁיִים בְּחַיִּים, וְזֶה מוֹשֵׁף אוֹתוֹ מִטָּה לְדֹאגוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה.
 כְּפִי שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב, סִימָן כד): "כִּי טֵבַע הָאָדָם לְמִשָּׁף עֲצָמוֹ לְמְרָה
 שְׁחִרָה וְעֲצָבוֹת מְחַמַּת פְּגָעֵי וּמְקַרֵי הַזְּמַן, וְכָל אָדָם מְלֹא יְסוּרִים, עַל כֵּן צָרִיף
 לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכַח גְּדוֹל לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל אֲשֶׁר
 יוֹכֵל וְאַפִּילוֹ בְּמִלֵּי דִשְׁטוּתָא".

תְּבַקֵּשׁ אֶת הַתְּפִילָה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם; תִּגְזֹר אֶת הַתְּפִילָה מִהַמְּכַתֵּב וְקַח אֶת זֶה
 אֶתָּךְ, וּתְבַקֵּשׁ אֶת הַתְּפִילָה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם:

"רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם תַּעֲזֹר לִי שְׂאֵהִיָּהּ בְּשִׁמְחָה וְשְׂאֵרְגִישׁ אֶת הַשִּׁמְחָה בְּכָל אֵיבָרֵי,

מראשי ועד רגלי עד שאהיה כל כך בשמחה שאתחיל לרקוד מרב שמחה על החסד הגדול שפראת אותי יהודי ונתת לי את המצוות הקדושות; אני מבקש ממך רבוננו של עולם, רחם עלי והרחק ממני את המרירות והעצלות, שאהיה רק בשמחה ונאשמח אחרים, ובזכות השמחה אזכה להכלל בך לגמרי, שלא אראה עוד לפני עיני רק אותך השם יתברך, שאראה וארגיש שאתה הכל ואין עוד שום דבר בעולם רק אתה לבדך, ואזכה לתשובה שלמה, מעתה ועד עולם אמן סלה."

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

זכות הפצה

זכות בספר הקדוש הזה
נתנדב לזכות
מו"ה אלהנן שלמה זלמן
יאקאב ומשפחתו
ובנם הנולד נתן נטע נ"ו

הקדוש ברוך הוא ימלא כל משאלות לבם לטובה,
ויתברכו מפי עליון בבני, חיי, ומזוני דוויחא

וזכות רבינו ז"ל ותלמידיו הקדושים, יגן
וימליץ בעדם תמיד, אמן כן יהי רצון